

VERGİLER

Bu gazeteyi okuyanlar bizim vergiler konusundaki görüşlerimizi bilirler. Kazanan herkesin vergi vermesi gerektiğini sık sık yazmışızdır. Ama yine sık sık yazdığımız bir diğer nokta Kıbrıs Türk halkından toplanan vergilerde büyük adaletsiz olduğudur. Fazla kazancı olan bazı kişiler tek bir kuruş vergi vermeden özellikle küçük esnaftan kazancının çok üstünde vergi istenmektedir. Bu ölçsüzlük yalnız gelir vergisinde değil, meslek vergisi, çöp vergisi alırken de aynı haksızlıklar göze batmaktadır.

Belediye vergi almakta fakat görevlerinin çoğunu yapmamaktadır. Lefkoşa Türk kesiminin yolları yürekler acısıdır. Son zamanlarda toplanan çöp vergisine itiraz edenlere, “Rumlar yıllardan beri çöp vergisi veriyor” şeklinde gerekçe gösterilmiştir. Ölçü olarak Rumlardır. İşimize geldiği zaman Rumlar bir kalkan gibi öne sürülmektedir. Oysa Rum kesimindeki belediye hizmetleri ile bizimkiler arasında bir ilişki kurmaya imkân var mıdır?

Vergiler konusunda yapılan haksızlıklar halkın dilindedir. Bu bakımdan herkesin ne vergi verdiğinin açıklanmasında büyük fayda görüyoruz. Bazılarına Türkiye’de vergiler açıklanıyor dediğimiz zaman cevap hazırdır. Rumlar açıklıyor mu? Ölçü yine Rumlardır.

Bilindiği gibi Rumlar son beş yıldan beri müthiş bir kalkınma hızı içindedirler. Bizim halimiz ise yürekler acısıdır. Toplumumuz kanlı olaylardan sonra üretici değil tüketici duruma düşmüştür. Türklere ait binlerce dönüm bağ, bahçe mahvolmuş, on binlerce dönüm Türk toprağı ise işlenmez hale gelmiştir. Varlıklı birçok aile Kızılay yardımı ile geçinmektedirler. Uzun zaman şehir ve kasabaların Türk kesimlerine inşaat işleri dürmüş, gayri menkullerin değeri düşmüştür. Kıbrıs Türk toplumunun iktisadi gücünün 1963 seviyesinin çok altında olduğu acı bir gerçektir. Bu felaket küçük bir azınlığın işine yaramıştır. Karaborsacılık ve fırsatçılıkla halkın ıstırabını ter ve kanını paraya çevirebilen bir avuç açığöz ve insafsızın dışında bu toplum, psikolojik sakıncaları olan, bir duraklama hatta gerileme devrine girmiştir. Böyle bir ortam içinde toplanacak vergilerde çok dikkatli olmak gereklidir.

Elbette herkes kazancı nispetinde vergi vermelidir. Bizde ise vergi toplama işleri fakir halkın sırtına yüklenerek halledilmeye çalışılmaktadır. Büyük kazançları olanlar çeşitli deverenlarla kazançlarını gizler, pek az vergi verir yahut hiç vergi vermezken küçük esnaftan, muhtaç vatandaşlardan haksız vergiler talep edilmektedir.

Demokrasi ile idare edildiğini iddia eden hiçbir ülkede, halktan kopup ayrılmış, halkı karşısına almış böylesine yönetim görülmemiştir. Dikkat edilirse meclislerine götürülen her

kanun tasarısı ya halka konacak yeni vergi içindir, ya halkın özgürlüğünü kısıtlayacak, halkın içinde bulunduğu bunalımı artıracak gerekçelere dayanmaktadır.

İşlerine geldiği zaman Rumları örnek olarak gösterenler, Rumlar mebusluk görev süresini erteleyince, hemen kendi mebusluk görev süresini ekleyenler, şimdi Rum Temsilciler Meclisi'nin son geçirdiği vergi kanunu hakkında bakalım ne diyecekler?

4 Ağustos 1969

YORUM

Baktığımızda vergiler konusunda yapılan adaletsizliğin nasıl önlenebileceğini ifade edilmektedir. Yapılan yanlışlıkların başında ilk önce herkesin gelirin göre vergi alınmadığını görmekteyiz. Zengin kişilerin vergi vermediği çok dikkat çeken bir husustur. Bu durumun nedeni sorulduğunda çeşitli bahanelerin uydurulduğu görülmektedir. Bahaneleri yaparken bir tarafa dayandırma yaptıkları göze çarpan bir başka husustur. Netice itibariyle herkesin gelirin göre vergisini verirse, bu sorunun ortadan kalkacağına inanıyorum. Şu da bir gerçektir ki en fazla vergiler bizim memleketimizde alınmaktadır.

ACELESİ OLAN VE OLMAYANLAR

İstanbul'da yayınlanan Akşam Gazetesi muhabirlerinden Metin Çatal bir ay kadar Kıbrıs'a gelmişti. Çatan buradaki izlenimlerini Kıbrıs ve Dönen Dolaplar başlığı altında yayınlamaya başladı.

Bu seri yazılardan birinde Metin Çatan Cumhurbaşkanı Yardımcısı Sayın Dr. Fazıl Küçük ile Lefkoşa'daki özel sarayında konuştuğunu açıklamakta ve bu konuşmayı uzun zamandır yayınlamaktadır. Gazetelerde yalnız kendisini ziyaret eden kişilerle çıkan resimlerini gördüğümüz ve topluma ışık tutacak açık bir beyanatını işitmediğimiz Sayın Cumhurbaşkanı Yardımcısının konuşmasını ilgi ile okuduk.

Akşam Gazetesi muhabirini Kıbrıs'ın geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz? Sorusuna Sayın Dr. Küçük şu cevabı vermiştir: "Biz kendi cemaatimizi emniyet ve garanti altına alacak bir formül buluncaya kadar bu işi uzatacağız anlaşma da bir acelemiz yok".

Bugün geçici Türk hükümetinin başı durumunda olan Sayın Dr. Fazıl Küçük'ün yukarı da sözlerini yorumlamayı bir gazetecilik görevi sayıyoruz. İş uzatacağı ve anlaşmaya acelesi olmadığını söyleyen Sayın Cumhurbaşkanı Yardımcısı bu cevabı verirken anlaşılan Kıbrıs

Türk toplumunun içinde bulunduğu çıkmazları düşünmemiştir. Kolaylıkla söylenmiş kanısını veren bu cümleler daha çok Dr. Fazıl Küçük'ün kendi özel durumunu göz önüne alarak konuşmuş gibi bir intiba yaratmaktadır.

Gerçekten Sayın Dr. Fazıl Küçük'ün özel durumu düşünürse anlaşmada bir acelesi olmaması makul karşılanabilir. Çünkü son kanlı olaylar içinde Sayın Dr. Fazıl Küçük'ün normal yaşantısını etkileyecek kişisel bir kaybı olamamıştır. Oğlunu o ana baba günlerinden Londra'ya yükseköğrenime gönderebilmiştir. Kızı birkaç yıl önce mutlu bir izdivaç yapmıştır. Ailesi içinde bir şehit ve kayıp da yoktur. Sayın Dr. Fazıl Küçük'ün mali yönden de bir sıkıntısı olabileceği düşünülemez. Dr. Fazıl Küçük halen 275 lira aylık almaktadır ve bu miktarın 1963 seviyesi olan 400 lira ya çıkarılması için müracaatta bulunduğu da belirtilmektedir. Olaylardan önce olduğu gibi yine emrine tahsis olunan aynı köşkte oturmakta ve köşkün aşçı, kapıcı, şoför, oda hizmetçisi gibi hizmetlilerinin ücretleri ise cemaat bütçesinden ödenmektedir. Dr. Fazıl Küçük'ün bütün otomobillerinin her türlü masrafı da yine cemaat bütçesinden karşılanmaktadır. Ayrıca yılda 3000 liralık ikram ve izaz tahsilatı almaktadır. Bütün bu imkânlarla ek olarak Sayın Cumhurbaşkanı Yardımcısı makam, maaş ve tahsisatı gelir vergisinden muafır.

Tabiatıyla bu durumda olan bir kişinin Hz. Eyüp sabrına sahip olması normal karşılanabilir. Ama gel gör ki 1963 yılının aralık ayından bu yana çok acılı bir yaşantı sürdüren Kıbrıs Türk toplumu normal bir hayata kavuşmak için anlaşmanın biran önce yapılmasının sabırsızlıkla özlemektedir. Evini, köyünü, bahçesini terk etmiş, bütün servetini kaybetmiş ve beş yıldan beri çok kötü barınaklarda Kızılay yardımıyla yaşamaya çalışan on sekiz bin göçmen kardeşimizin de artık beklemeye tahammülü kalmamıştır. Kanlı olaylar yüzünden işi bozulmuş tüccarlar, esnaflar, işçiler maaşlarını tam alamadıklarından geçim sıkıntısı çeken memurlar, polisler, öğretmenler normal bir düzenin kurulmasını istemektedirler. Beş yıldan beri en zor koşullar içinde bir direniş mucizesi yaratan mücahitlerimiz kutsal görevleri uğruna tahsillerini yarım bırakan fedakâr gençlerimiz. Nişanlıları vatan görevine koştığı için evlenemeyen vefakâr genç kızlarımız bu kanlı hengâmede oğlunu, kocasını, babasını, ailesinin sevgili bir varlığını kaybetmiş acılı şehit anaları, şehit babaları, boynu bükük şehit yavruları, kayıp aileleri, gelir kaynakları kurutulmuş çilekeş köylüler, yapılan fedakârlığın karşılığını artık görmelidirler. Bu çile bitmelidir. Kıbrıs Türkü kendisi için hiçbir fedakârlıktan, eziyetten kaçmayan anavatanımıza yük olmaktan kurtulmalıdır.

Bu bakımdan Sayın Dr. Fazıl Küçük'ün anlaşmada acelesi olamaması görüşünü benimsememize imkân yoktur. Kıbrıs Türk toplumunun anlaşmada acelesi hem de pek çok acelesi vardır.

11 Ağustos 1969

YORUM

İnsanların buldukları mevkilerin verdiği rahatlık içinde vatanın ne gibi durumda olduğunu unutmamalıdır. Sadece kendi menfaatini düşünen insanların kendi toplumuna hiçbir yardım yapamayacağını unutmamalıyız. Gençlerin vatani için yapmayacağı şeyi olmadığını ve arkalarında bıraktıklarına bakıldığında bir saniyenin bile ne kadar önemli olduğunu unutmamalıyız. İnsanın kendinden çok milletini, vatanını düşünmesi gerektiğini söyleyebilirim. Bunu yaparken de kendi menfaatini unutmamalıdır. Söz konusu vatan, millet olunca boşa geçirilen zaman israf edilmiş olur.

GÖÇMENLER

1963 Aralık ayının kanlı olayları ile birlikte ortaya bir göçmenler sorunu çıktı. Türklerin önce Lefkoşa'nın varoşlarında başlayan göçü sonra bir çığ gibi büyüdü ve sonra bütün adayı sardı. Bugün Kıbrıs Türk toplumunu iktisadi yönden çıkmazlara götüren en önemli problemlerimizden biri göçmenlerin durumudur.

Kıbrıs Rum toplumunun son altı yıl içinde ki önemli kalkınma hamlelerine Türk göçmenlerin yağma edilen mallarının, icar bedeli ödenmeden ekilip biçilen tarlalarının da önemli katkıda bulunduğunu kabul etmeliyiz. Biz bir göçmen olarak kendi köyümüzde yaptığımız bir incelemede 1963 yılının züğürt birçok Rum köylüsünün şimdi traktör, otomobil ve yeni ev sahibi olduğunu gördük. İşin acı yönü bu Rum köylüler kalkınmalarını bu meşru yollardan değil köydeki Türk mallarını kanunsuzca el koyarak sağlamışlardır.

Bu Rumlar aynı yağmanın yıllarca devamını özledikleri için Türklerin köyüne dönüp mallarına sahip olmalarını istememektedirler. Türk göçmenleri dönüşünü geciktirmek için de mümkün olan huzursuzluğu çıkartacaklardır.

Küçük Kaymaklı da tamir ettirdiği evi tekrar yakılan Derviş Erel belki de bu tip yağmacı bir Rum'un kurbanı olmuştur. Böyle bir olay karşısın da suçluyu bulup ağır bir şekilde cezalandırması gereken papaz hükümeti ise işi kapatmak yoluna gitmiştir. Bu olayın

bir terkip olduğu da düşünülebilir. Çünkü Derviş Erel'in tamir ettirdiği evinin tekrar yakılması Türklerin Küçük Kaymaklı'ya dönüşünü engellemiş, papaz hükümeti göçmenlerin Küçük Kaymaklı ve Yenişehir'e dönmesine müsaade etmeyeceğini açıklamıştır. Bu açıklama karşımızda hükümet diye geçinenlerin ikiyüzlülüğünü göstermesi ve gerçek niyetlerini ortaya koyması bakımından önemlidir.

Dikkat ediyorsanız son zamanlarda Türklerin köylerine dönmesi için yapılan Rum propagandasına da ara verilmiştir. Türklere köylerinize dönün diyeneler Küçük Kaymaklı'ya dönüş başlayınca bu dönüşe karşı çıkmışlardır. Böylece Rumlara güvenilmeyeceği bir kez daha belli olmuştur.

İkili görüşmeler uzayıp gitmek de, görüşmeler de hiçbir ilerleme olmadığı herkes tarafından bilinmektedir. Türk göçmenlerinin durumunun ne olacağına dair ferahlatıcı bir açıklama yapılamamıştır. Birtakım yuvarlak laflar edilmektedir. Tazminat kelimesi unutulmuş gibidir.

Sayın Rauf Denktaş'tan rica edeceğiz. İkili görüşmelerde göçmenler sorununa bir öncelik sağlasın. Bu sorunun hallinde geçen zaman aleyhimize işlemektedir. Zaten göçmenlerin tek güveni Sayın Rauf Denktaş'ın zeki bir müzakereci oluşuna kalmıştır.

15 Eylül 1969

YORUM

Göçmenler sorununun küçümsenecek bir sorun olmadığını başta belirtmek istiyorum. Baktığımızda Kıbrıs Rum toplumunun çeşitli arabalar, evler, traktörler almalarında kendi kazançlarının yanı sıra zor durumda ki Türk toplumundan yağmalama ve çeşitli dalaverelerle ellerinden mallarını aldıklarını görmekteyiz. Masum Türk insanının kendi hakkını savunma hakkını vermediğini görmekteyiz. Yapılan bu zulümler karşısında papaz hükümetinin olayları ört pas ettikleri görülmektedir. Yapılan bu zorbalıklara karşı kendimizi daha bilinçli bir şekilde geliştirerek ona göre yön vermeliyiz.

KAÇIRILAN FIRSAT

Diş Doktoru Fuat Celâlettin'in Lefkoşa Belediye Başkanlığı'ndan istifasından sonra Lefkoşa Türk Belediye Başkanlığı'nın ve belediye üyelerinin halka seçtirilmesi pek isabetli

bir davranış olacaktı ne yazık ki bu yolda gidilmemiş ve Kıbrıs geçici Türk yönetimi Dr. Ziver Kemal'i Belediye Başkanı tayin ettiğini açıklamıştır.

Normal görev süreleri beş yıl olan ve çoğu normal bir seçimle değil tayinle iş başına gelen temsilciler ve cemaat meclisi üyeleri, bu yıl ki ertelenmeden sonra mebuslukların onuncu yılına girdiler. Demokrasi ile idare edilen hiçbir ülkede bu kadar uzun süreli bir erteleme görülmüş değildir. En erken bir zamanda seçime gidilmesi ve halkın istediği kişileri iş başına getirmesi gerekmektedir. Seçime gidilecektir, bu halk bugün değilse yarın sandık başına çağırılacaktır.

Bizim seçime gidişimiz Rum toplumunun seçime gidişine bağlanmıştır. Rumlar seçim yapınca bizde seçim yapacağız. Rum tarafında ki çalışmalar açıkça göstermektedir ki papaz hükümeti yakın bir gelecekte seçim yapacaktır. Muhalefet partileri kurulmuş, propagandalar köy gezileri başlamıştır. Rum gazetelerinin çoğu bir seçim öncesinin havasına girmiş durumdadır. Sızan haberler papaz hükümetinin en geç mart ayı içinde seçime gideceği şeklindedir.

Karşı tarafın çalışmaları karşısında seçim konusunda Türkler arasında ciddi bir hazırlık göze çarpmamaktadır. Henüz bir muhalefet partisi kurulmadığı gibi adı var kendi yok partinin de bir çalışması görülmemiştir. Oysa memlekette dürüst bir seçim yapılması halk iradesinin tam ve doğru olarak gün ışığına çıkması için bir ön hazırlık gerekmektedir. Kısacası halk bu konuda eğitilmelidir.

İşte Lefkoşa da yapılacak bir belediye seçimleri Türkler için büyük seçimler arifesin de ilginç bir seçim denemesi olacaktır. Oysa geçici Türk yönetimi, son yaptığı Lefkoşa Türk Belediye Başkanı tayiniyle kendiliğinden doğan bu güzel fırsatı kaçırmıştır.

22 Eylül 1969

YORUM

Demokrasiyle yürütülen bir ülkede seçimlerin yapılması gerektiğini ifade edilmektedir. Bunu yaparken de Rum tarafını beklememize gerek olmadığını yani Rum tarafı seçim yapacak ki bizde seçim yapalım düşüncesini yanlış bir kavram olduğunu görmekteyiz. Burada söylenecek tek söz olduğunu düşünüyorum: “Her koyun kendi bacağından asılır.” Seçimle iş başına gelmiş kişi mutlaka seçimle iş başına gelmesi gerektiğini unutmamalı. Bunu unutursak demokrasi kavramı unutulur. Demokrasinin bir ülkede yok olması insanlara verilen değer o kadar az olduğunu görmekteyiz. İnsanların sağlıklı ve mutlu bir hayat sürdürmesi için şart olduğunu düşünüyorum.

ELEFThERÍA' YA CEVABIMIZ

Türk göçmenlerinin örgütlenmesi geçen hafta Kıbrıs Rum gazetelerinin başlıca yorum konusu olmuştur. Özellikle ELEFThERÍA gazetesi iki gün Türk göçmenlerinin durumunu kendi açısından incelemiştir.

Mutedil yayın yapmasıyla tanınan bu yüksek tirajlı Rum gazetesi göçmenlerin protestosu Türk liderliği için bir şamar teşkil etmektedir diyor. Eleftheria'nın yorumcusu sıkıntı içinde bulunan Türk göçmenlere sempatisi olduğunu belirttikten sonra geri dönmek isteyen Türklerin devletten yardım görebilmek için kurbanı buldukları Türk liderliğini takbih etmelerini istemektedir. Eleftheria, "Türkler kendilerinin köylerinden sökenleri takbihe etmedikleri takdir de devlet kendilerini himaye etmemelidir. Çünkü himaye ederse koynunda yılan beslemiş olacaktır" diyor.

Burada duralım ve Sayın Eleftheria yazarına soralım, Türkleri köylerinden sökenler kimlerdir ve ilk göç nasıl başlamıştır? Örneğin, Küçük Kaymaklı Türkleri, Yenişehir Türkleri, Ayvasıl, Arpalık, Şillura Türkleri liderlerinin bakışı ile mi köylerini terk etmişlerdir? Saydıklarımız ve benzeri birçok köy halkı bir "Cenosid" hareketine uğradıktan ve yüzlerce şehit verdikten sonra evlerini bırakıp kaçmak zorunda kalmışlardır. Ayvasıl'da çukurlara diri diri gömülenleri bu toplumun unutmamasına imkân yoktur. Rumlar bütün servetlerini bırakıp hayatlarını kurtarmak için kaçan Türklerin mallarını yağma etmişler evlerini yakıp yıkmışlardır. Eleftheria'nın istediğini yerine getirmek gerekli ise kendilerini köylerinden sökenler Rumlar olduğuna göre, Türk göçmenler bu takbihi seve seve yapacaklardır.

Ayrıca kendisini emniyette hissetmeyen karma Türk köylerinin göçü vardır. Bunun yapılamaması halinde netice ne olabilirdi? Belki bazı köylerdeki Türk malları bu kadar zarara uğramayacaktı ama kayıp ve şehit Türklerin sayısı herhalde şimdikinden daha fazla olacaktı. Dillirga bombardımanı sırasında Başpiskopos Marios'un " Türkiye bombardımanı kesmediği takdir de karma köylerde ki Türkleri öldürteceği" tehdidini Kıbrıs Rum radyosunu utanmadan dünyaya ilan etmiştir. Biz bu tehditti unutmadık. Eleftheria yazarı unutmuşsa hatırlamasında fayda vardır. Sonra hiçbir çarpışma olmadan ayrılan bu karma köylerdeki Türk malları da yapma edilmiştir. Rum hükümeti gerçekten bir hükümet olsa idi bu yağmalamalarının önüne geçemez miydi?

Şayet Eleftheria Türk göçmenlerine sempati besliyorsa Rum hükümetini bu insanların yağma edilen mallarının tazminatının verilmesine, yakılıp yıkılan evlerin tamir edilmesine

teşvik edilmelidir. Türk köylülerinin mallarını yağma edenlerin tespit edilip cezalandırılmasını sağlayacak neşriyat yapılmalıdır.

Yoksa boş sözlere ve demagojiye bizim kanımız toktur.

29 Eylül 1969

YORUM

Rumların zamanında yapmış oldukları zulümleri asla unutmayacağız. Hani derler ya tereyağından kıl çeker gibi üste çıkarlar sözü tam Rumlara yönelik bir sözdür. Türk köylüsüne yapmadıkları zulüm kalmamıştır. Evlerini yağmalamışlardır. Yapılan bunca haksızlığa karşı kendilerini dünya basınında haklı durumda gösterirler. Ayrıca çeşitli tehditler yaparak isteklerde bulunmuşlardır. Rumların yapmış oldukları bunca zulüme karşı hala bizim Türk insanlarından onları el üstünde tutanların olduğunu görmekteyiz. İnşallah çok geç kalmadan neyin ne olduğunu anlarlar.

YAVUZ HIRSIZ

Filistin göçmenleri problemini incelemek amacı ile geçirdiğimiz hafta içinde Lefkoşa'da toplanan Dünya Kiliseler Konseyi Üyelerine, Kıbrıs Türk Göçmenler Derneği olarak birer belge dağıttık. Amacımız Kıbrıslı Türk göçmenlerinin feci durumunu pek sayın üyelere duyurmak ve bu kuruluşun Türk göçmenlerin problemleri ile ilgilenmekle ilgilenmelerinin sağlamaktır. Sevinçle açıklamalıyız ki dağıttığımız belge etkili olmuştur. Birçok konsey üyesi, Türk göçmenlerinin acılı yaşantısını gerçek yaşam ve belgelerinin ışığında öğrenmiş, problemimizle ilgileneceklerinin vadedmişlerdir.

Bizim bu haklı ve normal davranışımız Kıbrıs Rumlarını kızdırdı. Akıllarınca üyelere dağıttığımız belgeyi etkisiz bırakmak çabasına giriştiler. Türklerden zarar gören Rumlar derneği başkanı Ekeşis, Konsey Genel Sekreteri Eugene Blak'e gönderdiği bir mektup da demagoji edebiyatının en güzel örneğini verdi bu mektup bir mizah şaheseri olarak zevkle okunabilir. Çünkü Nikolaos Ekeşis'in dediğine göre bu adada göçmenler bulunduğu dair yanlış bir intiba varmış. Kıbrıs'da göçmen varsa bunlar Rumlar ve Ermeniler imiş.

Yazı bu minval üzere devam edip gidiyor. Gülümlü Rum basınının dilinde Nikolaos Ekeşis'in saçmaları bize verilen susturucu bir cevaptır. Rum meslektaşlarımız haklıdırlar. Mantıksızlığın böylesine cevap verilemeyeceğine göre susmak en normal davranış olurdu.

Fakat kişi elinde olmadan Ekeşis'e değil, Rum basınına bazı sorular sormak istiyor. Peki, Kıbrıs'da mademki Türk göçmen yoktur, siz yıllardır Türk göçmenlerinden söz açan o manasız yazıları niçin karalıyorsunuz? Dünya Kiliseler Konseyine katılan delegeleri iki üç otobüse doldurularak yapılacak küçük bir gezi en canlı belge olarak onlara Türk göçmenlerin feci durumunu göstermeye kâfi gelirdi. İşte Küçük Kaymaklı, işte Yenişehir ve Kızılbaş'taki yakılmış, yıkılmış, soyulmuş Türk evleri... Bu evlerin sahipleri yuvalarına dönmek isteseler sözde hükümetimizin müsaadesi var mı? Otobüse binmeye bile lüzum yok Lefkoşa'nın varoşlarında olan bu yerler o kadar yakın ki Ledra Palace otelinden sözünü ettiğimiz semtlerde Türk evlerini görmeye delegeler yürüyerek kolaylıkla gidebilirlerdi. Türk semtlerinde kalmış iki üç Ermeni ve Rum evi Türk göçmenlerinin büyük zararları yanında deve de kulak bile sayılmaz. Demagojinin böylesine de pek doğrusu.

Türkçe de bir söz vardır: Yavuz hırsız ev sahibini bastırır derler. Ekeşis'in saçma mektubunu okuyunca bu sözü hatırladık.

6 Ekim 1969

YORUM

Yıllardan beridir ki Rumlar kendi çıkarları uğruna yapmayacakları sahtekarlıkları gözler önüne koyduğunu görmekteyiz. Türk göçmenlerin burada yaşadıklarını bilmeyen yoktur. Bakıldığında kendilerini haklı göstermek için onların bu topraklarda hiç yaşamadıklarını söylüyorlar. Hani derler ya "Dağda ki gelmiş bağdakini kovuyor." Bu söz her şeyi bütün açıklığıyla ortaya koyuyor. Rumlar bütün Türk kesimini yaksalar derler sadece birkaç ev derler, bunun yanında Türk tarafında birkaç Rum evi yansa derler Türkler bütün Rum evlerini yaktı derler. Netice itibariyle pireyi deve yaparlar.

SAHTE MUHALEFET

İnanılır kaynaklardan aldığımız bilgiye göre Kıbrıs Rumları 1970 ilkbaharında seçime gidecektir. Böylece 1963 Aralık ayında başlayan kanlı olaylar vesile edilerek, ertelene ertelene normal sürenin iki katına çıkarılmış mebusluklar için halkın oyuna müracaat edilecektir.

Kıbrıs Türk toplumu durumunu ada Rumlarına bağlamış bulunuyor. Rumlar seçim yaparsa Türkler de seçim yapacaktır. Nihayet Türk halkına da tayinle mebus olmuş kişileri oyları ile değiştirmek imkânı tanınmış olacaktır.

Biz bu sütunlarda Kıbrıs'ta genel seçimlere gidilmesi gerektiğini sık sık yazdık. 1960 yılında birlik ve beraberlik sözünü kalkan yaparak oynanan oyuna halkımızın bir daha düşmemesi için çaba gösterdik. Savaşın bu yanının Kıbrıs Türk halkının fikir ve düşünce hayatında olumlu etkileri olmuştur. Çeşitli nedenlerle yıllarca susan ağızlar gazetemizin dürüst ve korkusuz yayınından güç alarak konuşmaya ve kısa bir süre önce bazılarınca yazılmayacak gerçekler yazılmaya söylenmeyecek sözler söylenmeye başlanmıştır.

Artık birlik ve beraberlik kalemiz yıkılmasın yahut bu kritik devrede partililik doğru değildir, şeklindeki demode olmuş sloganlara halkımız iltifat etmemektedir. Ergeç yapılacak olan seçimlerde bu eski olayları tekrar sahneye koymak artık mümkün olmayacaktır.

Gazetemizin diğer sütunlarında da açıkladığımız gibi seçim ihtimali belirince iktidar çevrelerinde bir telaş başlamış, muhalefet de sahip çıkma çabalarına girişilmiştir. Halk hayatından memnun değil bu efendilerde muhalif olacak ve bozuk düzen idareyi değiştireceklerini topluma inandıracaklar, ellerindeki mevcut gazeteler ile yeni gazete çıkarıp muhalefet yapacaklardır.

Bu “Sahte Muhalefet” oyununun sökmeyeceğinin hatırlatmak da fayda görüyoruz. Çünkü Kıbrıs Türk halkı peş peşe uğradığı felaketlerin verdiği tecrübe ile öylesine bilinçlenmiştir ki 1960 yılının hatasına düşmeyecektir. Boşuna gayret etmesinler gerektiğinin düşüncesini vurgulamaktayım.

13 Ekim 1969

YORUM

Baktığımızda bir şey yapılacaksa başkalarını beklemememiz gerektiğinin altını önemle çizmek istiyorum. Yapılacak olan seçimlerde Rumları örnek almamız inanılmaz bir olaydır. Yaklaşan seçimler arifesinde inanılmaz derecede yenilikler yapacaklarını söyleyerek halkı kandırmaya çalışan muhalefetleri görmek mümkündür. Yapacağın yeniliği seçimler yaklaşınca yapması, daha doğrusu yapacaksan bir değişiklik veya yenilik seçimler gelmeden gündeme getir de o zaman görelim. Senin ne kadar dürüst olduğun ortaya çıksın. Bunu pek yapan birisini açıkça görmek mümkün olmadığını düşünüyorum. Liderlerin tek uzlaştıkları konu kendi çıkarları varsa uzlaşırlar.

SEÇİMLERDEN SONRA

Geçen pazar Türkiye'de yapılan seçimler Adalet Partisi'nin kesin zaferiyle sonuçlandı. Anavatanımızdaki parti çalışmaları Kıbrıs Türklerinin ilgilendirmez ve dikkat edilirse halk arasında Türkiye'deki herhangi bir partiye aşırı sempati veya antipati besleyenlere rastlanmaz. Anavatanımızın iktidarı ve muhalefeti, nasıl Kıbrıs davasında birleşip, tek bir kalp halinde, halkımızı savunuyorsa bizim Kıbrıs Türkleri olarak iktidar ve muhalefet partilerine aynı sevgi ve bağlılığı göstermemiz en doğru davranıştır.

Ancak şu gerçeği de itiraf etmeliyiz. Kıbrıs meselesini bu kritik sahasında Türkiye'deki bir iktidar değişikliği lehimize bir gelişme olmayacaktı. 1963 Aralık ayında başlayan kanlı olaylar Türkiye'de bir hükümet buhranı günlerine rastlamıştı. Zamanın Makarios tarafından özel olarak seçilip ada Türklerinin imha yoluna gidildiğinden şüphe yoktur. Acele olarak kurulan koalisyon hükümetleri ele geçen fırsatları bozuk para gibi harcamıştır. Türkiye'de sağlam bir hükümetin olmayışı, gerek Yunanistan'ın gerek Kıbrıs Rumlarının cüretini arttırmış ve Kıbrıs Türkleri büyük can ve mal kaybına uğramıştır.

Nihayet 1965 seçimleri yapıldı. Adalet Partisi iktidara geldi ve Kıbrıs meselesini çok karışık bir şekilde ele aldı. 4 yıl içinde Sayın Başbakan Süleyman Demirel'in ve gerçekten başarılı bir Dışişleri Başkanı olan Sayın Çağlangil'in kangren olmuş davayı halletmek yolunda gösterdikleri çabalar küçümsenemez. İktidarın çalışmalarına muhalefette yardımcı olmuştur. Bu çabaların mutlu bir sonuca bağlanması hepimizin özlemidir. Ne yazık ki Adalet Partisi hükümeti çeşitli Bizans oyunları ile oyalanmış ve 4 yıllık iktidar devrinde davayı kökünden halledememiştir. Makarios'un anavatanımızı bir savaşın eşiğine götürdükten sonra yaptığı dönüş ve arkasından başlatılan ikili görüşmeler bir umut ışığı olarak karşılanmıştır. Geçen zaman papazın son konuşmaları bu umudun boş olduğunu ortaya koymuştur.

Makarios oyununu Türkiye'de çıkacak bir kargaşalık ve hükümet değişikliği üzerine kurmuştu. Şükür ki bu umudu gerçekleştirememiştir. Adalet Partisi hükümeti eskiden daha güçlü bir şekilde yine iktidara gelmiştir ve Kıbrıs hesabını görmesi gerektiğini bilmektedir. İkili görüşmelerin Kıbrıs Rumları tarafından bir oyalama taktiği olarak kullanıldığı artık gün ışığına çıkmıştır. Geçen zamanın Türk toplumunun aleyhine çalıştığı da anlaşılmıştır.

İşte bir yeni kış daha geliyor göçmenler yine yuvalarından uzak da, halk huzursuz ve geleceğin ne olacağını bilmiyor. Göç başlamış, umutsuzluğa düşenler adayı terk ediyor. Altıncı kıştır bu, altı yıl çekilen çilenin karşılığı şerefsiz bir son olamamalıdır.

Anavatanımızda kurulacak yeni hükümet, Kıbrıs meselesini artık kesin bir sonuca bağlamalıdır.

20 Ekim 1969

YORUM

Türkiye'de yapılan seçimlerden sonra kurulacak olan yeni hükümetin Kıbrıs meselesinde önemi küçümsenemez. Kıbrıs meselesinde başarıya ulaşmada ortaklaşa yürütülen iktidarın ilerlemesi gerekirken tam tersine gerileme yapmışlardır. Kıbrıs meselesinde iktidarı tek elden yöneten bir hükümetin yaptıkları unutulamaz. Bakıldığında Rumlar fırsat arayarak ne zamanki Türkiye'de bir karışıklık, bir iktidar değişikliği zamanlamasını fırsat bularak ortalığı karıştırmak istediklerini görüyoruz.

BİR YIL OLDU

Savaş'ın ilk sayısı 28 Ekim 1968'de çıkmıştı. Elinizdeki bu sayı ile gazeteniz birinci yılını tamamlamış oluyor.

Sizler bu gazetenin okuyucusu olduğunuza göre bir yıl içinde neler yaptığımızı görmüşsünüzdür. Şimdi burada “şunu yaptık, bunu ettik” diye övünmeye kalkışmamız gereksiz. Aslında biz yapmak istemediklerimizin çoğunu yapamamanın üzüntüsü içindeyiz. Mali yeteneklerimizin sınırlı oluşu, bir basımevine sahip olamayışımızın ve bir yıllık yayın hayatımızda Savaş'ı susturmak için ayağımıza takılan çelmeler bize rahat çalışma imkânı vermedi. Diğer gazetelerin teknik imkânlarının hemen hiçbiri bizde yoktur. Stok getiremediğimiz için gazete kâğıdını da diğer gazetelerin yüzde elli fazlasına alıyoruz. En ilkel şartlar altında çalışarak her hafta güçlkle çıkarabildiğimiz bu gazetenin dağıtım işlerinde oynanan oyunları okuyucularımıza daha öncede açıklamıştık. Bu oyunlar ne yazık ki devam etmektedir. Bilindiği gibi pazartesi günü bütün günlük Rum gazeteleri çıkmaz ve haftanın bu gününü haftalık gazetelere bırakırlar. Aynı usul bizim Türkçe günlükler tarafından da uygulanıyordu. Savaş çıkmaya başladıktan sonra, ne hikmettir bilinmez, günlük Türkçe gazeteler pazarteside çıkmaya başladılar. Bu değişikliğin ardından bazı satıcılar pazartesi günü Savaş'ı satmamaya özel bir dikkat gösterdiler... Harcadığımız çabalar bu kısmi oyunu kısmen etkisiz bırakmıştır. Ancak bu oyunun tamamen etkisiz kalması içiniz okuyucularımızın da bize yardımcı olmaları gereklidir ve bunu özellikle rica ediyoruz. Savaş'ı

satmayan satıcıları bize bildiriniz ve dostlarınızı savaş almaya teşvik ediniz. Çünkü kahvede, kulüp de Savaş'ı okumak bizi yaşatmaz. Gazetemizi satın almanız gerekmektedir.

Ne demiştir ilk sayımızda: “Bugün bu haftalık gazeteyi çıkarırken görüş ve inançlarımızdan asla taviz vermeyeceğimize okurların inanmasını istiyoruz. Belki bu görüş ve inançları yazmak imkânından mahrum bırakılabiliriz, fakat bu görüş ve inançların aksini yazdırmaya bizi kimse mecbur edemeyecektir. Savaş Atatürkçü bir gazetedir ve Kıbrıs Türk toplumunu karanlığa götürecek her türlü aşırılığın karşısında olacaktır.”

Savaş, bir yıllık yayın hayatında yöneticisinin görüş ve inançlarından sapmadan gerçek bir bağımsız gazete olarak, Kıbrıs Türk toplumunun mutluluğu için savaştı. Daima halktan yana oldu haksızlığa karşı çıktı. Kıyaslama imkânı sizin elinizdedir. Gülümlü bir basımdan hür bir basına geçiş savaşla başlar Kıbrıs Türk toplumunda. Göçmenler, kiracılar, memurlar, polisler, yükseköğrenim gençliği, mücahitler, işçiler, köylüler, esnaf, tüccar tüm Kıbrıs Türk halkı meselelerin inançla savunulduğunu savaş sütunlarında görmüşlerdir. Bugün “ak” dediğimize öteki gün “kara” demedik. Basınımızda yıllardır sürdürülen “suya sabuna dokunmayan” veya “belirli bir kişinin borusunu öttüren” zihniyeti yıktık. Bu toplumun meseleleri Savaş ile birlikte gazete sütunlarında duyulmaya başladı. Şimdi birçok sorunlarımız açıkla tartışılıyorsa bunun öncülüğünde Savaş gazetesinin de bir payı olduğu da kabul edilmelidir.

Sırası gelmişken şu gerçeği de açıklayalım: Savaş hiçbir kişiye ve zümreye “angaje” olmuş değildir ve böyle bir yola gitmeyecektir. Bizim savaşımız bu adada Kıbrıs Türk toplumunu insanca yaşatmak içindir. İlk sayımızda da yazmıştık, yine tekrar edelim: Kendi öz vatanımız olan Kıbrıs'ta “ikinci sınıf vatandaş” olarak yaşamayı asla kabul etmeyeceğiz. Böyle bir aşağılık durumu kabul edenler bizden değildir ve gazetemiz daima karşısında olacaktır. Kendi çıkarları için toplumu ezdirenlere karşıyız. Gerçek demokratik düzenin kurulmasını engelleyenlere karşıyız. Halkı koyun gibi güderek saltanat sürmeye heveslenenlere karşıyız. Görevinin sorumluluğunu bilmeyenlere karşıyız. Gençliği lekelemeye kalkışanlara karşıyız. Herkese kara boya sürenlere karşıyız. Her türlü zorbalığa, dönecliğe, kaypaklığa, ikiyüzlülüğe, jurnalciliğe, çıkarıcılığa, mideciliğe karşıyız.

Savaşımıza, Kıbrıs Türk halkının mutluluğu ve gerekli değerlerin verilmesi için devam edeceğiz.

27 Ekim 1969

YORUM

Kıbrıs meselesi konusunda yayın ve basın organlarının hakları küçümsenemez. Önemli olan bu meseleyi iyi yönde kullanmaktır. Tam aksine kötü yönde kullananlar vatanın ve milletin bütünlüğünü hiçe saymış demektir. Bakıldığı zaman o dönemde birçok basın organları birilerinin himayesi altına girerek kendi vatanını hiçe saymıştır. Kıbrıs Türk halkının öz vatanı olan Kıbrıs bir baktığımızda sanki kendi vatanları değilmiş gibi ikinci sınıf muamele yapılmıştır. Bu yapılan haksızlığın karşısında olunmalı ve gerekirse hiç düşünmeden canını feda etmesini bilmelidir.

ÖFKE İLE KALKAN

Geçtiğimiz hafta içinde Kıbrıs Türk ilkokul öğretmenler sendikasının zafer sinemasında yapılan genel kurul toplantısını izledik. Kıbrıs Türk toplumunun alıştıklarından farklı değişik ve ilginç bir toplantıydı. Bu sendika üyeleri yönetim kurulunun raporunu dinledikten sonra haklarını almak için grev kararı verdiler.

Toplantı olgun bir hava içinde geçti. Ulusal kurtuluş savaşımızın en ağır yükünü omuzlamış, şehitler, gaziler vermiş fedakâr ilkokul öğretmenleri yaşadıkları zor koşulların artık düzeltilmesini ve kendilerine “insanca yaşamak” imkânının sağlanmasını istiyorlardı. Bu isteklerinde tamamen haklı idiler. Kimse “ilkokul öğretmenini kınayamazdı. Kimse, ilkokul öğretmenlerini mesleki yeterliliklerinden, iyi yurttaş oluşlarından, sorumluluk ve bilinç seviyelerinden, milliyetçiliklerinden şüphe edemezdi.”

Öğretmenlerin haklı isteklerinin Kıbrıs geçici Türk yönetimi yönetme kurulu tarafından anlayışla karşılanarak acele tedbirler alınması gerekirdi. Oysa yürütme kurulu sözcüsü katılmamıza imkân olmayan gerekçeler ileri sürerek öğretmenlerin davranışını yerd. Bir gün sonra bir maarif yetkilisinin yaptığı demagojik açıklama ise havayı iyice karıştırdı. Bu açıklamalara ilkokul öğretmenler sendikasının verdiği cevabı gazetemizin bu sayısında okuyacaksınız.

Gönül arzu eder ki ne açıklamalar yapılsın ne bu cevap verilsin. Çünkü bu tip çekişmelerin hiçbir faydası olamaz. Açıklamalarda ki ve cevaptaki üslup her iki tarafında “öfkeli” olduğunu ortaya koymaktadır. Türkçede, “Öfkeyle kalkan zararlı oturur.” şeklinde bir söz vardır. Bu çekişmelerin zararının Kıbrıs Türk toplumuna dokunacağından şüphe etmeyelim. Kararlı oldukları her davranışlarından belli olan ilkokul öğretmenlerinin greve

gidişi huzursuzluğu artıracak ilkokul öğrencisi binlerce yavrumuzu okulsuz bırakacaktır. Dolayısıyla tedirginlik büyüyecek birçok tatsız gelişmelere yol açacaktır. Toplumumuz içindeki bu menfi dalgalanmaların Rumların işine yarayacağı ve bol bol istismar edileceği şüphesizdir. Rum basınında istismar şimdiden başlamıştır.

Yönetime düşen görev, ilkokul öğretmenlerinin haklı taleplerinin yerine getirmek ve aynı durumda olan diğer memurların, polislerin, göçmenlerin maaşlarını arttırarak onlara katlanacakları bir hayat seviyesi yaratmaktır. Fakat yönetimin en sorumlu mevkilerinden olan kişiler kendilerinin ve yakınlarının maaşlarına düşünüp bunun kavgasını yaptıklarından başkasını düşünmeye ne yazık ki vakit bulamamaktadırlar.

3 Kasım 1969

YORUM

Baktığımızda toplumumuzda eğitimcilere gereken önemin verilmediğini görüyoruz. Hep onları ikinci planda görüyoruz. Aslında düşünüldüğünde eğitimcilerin çok büyük hizmetleri olduğu unutulmamalıdır. Bunun yanında insanlar kendi çıkarları, menfaatleri için başkalarına, yani daha açık ifadeyle Rumlara koz vermemelidir. Bunların hiç birine gerek olmadan herkes üzerine düşeni yaparsa bu sorun ortadan kalkar. Eğitimcilerin yanında çeşitli devlet görevinde bulunan insanlara aynı şekilde eşit hakları sunmak gerekir. Yapılan ufak bir şeyde grev yapılırsa, vatanın birlik ve düzenini bozmak isteyen Rum halkına yardımcı olmuş demektir.

ATATÜRK'Ü ANARKEN

Atatürk'ün ölüm yıldönümünde bir yazı hazırlamanın zorluğunu ilk defa bu yıl duyduk. Eşsiz kahramana övgü dolu cümleler ile hitap edip, Kıbrıs Türklerinin devrimlere bağlılığını söylemekle görevimizi yapmış olacak mıyız? Okuyucularımızın bu tip bir yazının hoşlanacaklarını sanmıyoruz. İçinde yaşadığımız zorlukları anlatıp Atatürk'e şikâyetle bulunmak geçti içimizden. Yazacaklarımızı lüzumsuz bulduk. Çünkü biliyoruz ki, sevgili okuyucular, sizler Atatürk devrimlerini benimsemiş Atatürk'ü bilen, Atatürk'ü anlayan, Atatürk'ü duyan kişilersiniz. 1963 Aralık ayında başlayan ulusal kurtuluş savaşımızın önderi Atatürk'tür. Gücümüzü ondan aldığımız için dayandık ve dayanıyoruz en zor koşullara. Bu

direnşimizi mutlu bir sonuca ulaştırabilirsek bu zaferin yaratıcısı Atatürk olacaktır, bize böylesine sabır, iman ve güç verdiği için.

Atatürk, büyük eserini Türk gençliğine emanet etmiştir. Kıbrıs Türk gençliği de son altı yıldır yarattığı direniş mucizesi ile Atatürk'e layık bir gençlik olduğunu ispat etmiştir. Ne hazindir ki bu gençliğe haksız yere dil uzatılmış, kara boya sürmeye kalkılmıştır. Uyanık ve bilinçli gençliğimizin direniş bu çirkin oyunu etkisiz bırakmıştır. Gençliğimize dil uzatanlar Atatürk'ün adını ağızına almamalıdır.

Atatürk, "Basın hürriyetinden doğacak mahsurların izalesi bizzat basın hürriyeti ile kaim olur." düşüncesinde idi. Oysa memleketimizde haklı tenkitler yapan basını susturmak için çirkin oyunlar oynanmaktadır. Basın hürriyetine zincir vurmaya kalkışanlar Atatürk'ün adını ağızlarına almamalıdır.

Büyük Atatürk sana layık olmak için savaşıma devam edeceğiz. Bize inan, bize güven.

10 Kasım 1969

YORUM

Mustafa Kemal Atatürk yapmış olduklarıyla genç nesillere hep örnek olmaya çalışmıştır. Bunları yaparken de hep ileriye dönük planları dikkat çekici bir nokta olmuştur. Atatürk'ün emanet ettiği Türk gençlerine ter türlü leke sürmeye çalışanların olacağını ve onlara bu imkanları vermememiz gerektiğini unutmayalım. Böyle bir şeye yelkenmeye çalışanlara asla ve asla Mustafa Kemal Atatürk'ün adını ağızlarına almamalıdır. Onun yaptıklarını anlamak için onu hissetmek gerekir.

TÜRKİYE'NİN NÜFUSU

Sözde Yunanlı dostlarımızı ve dolayısıyla Kıbrıslı Rumları sinirlendiren rakamlardan biriside Türkiye'nin nüfusedir. Nasıl Suriyeliler Hatay'ı kendi sınırları içinde göstermeyi bir hastalık haline getirmişlerse Yunanlılarda anavatanımızın nüfusunu, olduğunun yarısı kadar göstermeye dikkat ederler. Yıllar önce Şam fuarında gördüğüm büyük bir haritada Hatay Suriye sınırları içinde idi. Türkiye haritasında tipik bir çıkıntı olan Hatay vilayetimiz sanki sünnet edilerek Suriye'nin içine alınmıştı. 1961 yılında Rodos'a gittim. Bir tesadüfle oradaki ilkokullarda Türkiye'nin nüfusunun 13 milyon olarak okutulduğunu öğrendim. Rodoslu bir

Türk öğretmen Yunanlıların okullarında Türkiye aleyhinde yaptıkları neşriyatta bu nüfus meselesine çok dikkat ettiklerini söyledi. Kendisi Rodos'da İtalyanlar zamanında da öğretmenlik yapıyormuş bu bakımdan kıyaslama imkânına sahipti. Yunanlıların dayanılmaz bir baskı ile Türkleri Rodos'tan sistemli bir şekilde kaçırdıklarını acı acı anlattı. Rodoslu bir Türk çocuğunun Rum çocukları ile Türkiye'nin nüfusu üzerinde kavga ettiğini Türk çocuğunun eline geçirdiği anavatanımızda basılmış bir takvimdeki rakamı göstererek Türkiye 30 milyondur diye iddia ederken, diğerlerinin ısrarla Türkiye'nin 13 milyon nüfusa sahip olduğunun söylediğini ve en sonun yumruklaşmaya gidildiğinden söz açtı.

Biz bu dinlediklerimizi o zamanda yazmış, Yunanlarının Türkiye'nin nüfusunun fazlalığından bir aşağılık kompleksi duydukları yargısına varmıştık. Nüfusumuzu az göstermek çabaları bu kompleksten kurtulmak içindi.

Geçen gün yayınlanan Ellinikos Varros Gazetesi aynı saçma iddiayı bir kez daha tekrarlamıştır. Bu gazeteye göre Türkiye'nin nüfusu halen 13-14 milyon civarında imiş. Çünkü nüfusu 34 milyon olan bir memlekette seçme âdetinin 20 milyon olması gerekirmiş. Oysa seçimlerde oy kullananların sayısına göre Türklerin nüfuslarını fazla gösterdikleri ortaya çıkmış.

Bu yazı Yunanlıların kafalarının nasıl çalıştığının tipik bir örneğidir. İçindeki Türk düşmanlığı yüzünden sırasında gerçekleri böylesine ters göstermekten çekinmiyorlar. Bazıları bizim Rumlarla bir arada kardeşçe yaşayabileceğimiz iddia etmektedirler. Şayet Kıbrıs Türk toplumunun sağlam garantilere bağlanmaz ve Rumların bizi ikinci sınıf vatandaş olarak görmelerinin önüne geçilmezse sonumuzun Girit ve Rodos Türklerinden farklı olamayacağını sanmayalım.

Bu kafadaki adamlarda bir arada yaşamak bizce mümkün değildir.

17 Kasım 1969

YORUM

Türkiye'nin nüfusu birçok devlet tarafından geçmişte olduğu gibi bugün bile kabul etmek istemezler. Özellikle az gösterirler ki kendi kafalarınca azınlık durumuna düşürmek isterler. Kendi varlığımızı kanıtlamazsak yok olmaya mahkum olmaya başlamışız demektir. Yapılan haksızlıkların karşısında durmamız gerektiğini, birlik ve beraberliğimizi zedelemeye çalışanlara fırsat vermemeliyiz. Ne zaman ki bu düzen bozulmuşsa sonuçları hep hursan olmuştur.

SORUMLULUK DUYMAK

Bir süre önce Türkiye'ye giden heyetin dönüşü üzerine bir günlük gazetemizin yayınlarını okuyanlar nerdeyse Kıbrıs meselesinin kökünden halledildiğini sanacaklar. Heyet üyeleri mutlu ve morali yüksek dönmüş... 1970 mali yılında memur isteklerinin tümü karşılanacaktı.

Bu müjdenin yanında başka ilginç haberlerde var: Başbakan yönetime karşı Kıbrıs'ta yapılan çıkışlara üzülyormuş. Türkiye'de durumundan memnun olmayan öğrenci yokmuş. Ortalık günlük gülistanlık her şey yolundaymış. Kıbrıs'ta anavatanımız yıpranmış bir yönetim istemediği için, huzur bozucu sesler çıkarmamalı imişiz. Dikensiz bir gül bahçesi istiyorlar sanki. Zaten yıllarca bu şekilde yürütüldü işler. Kişi, son on beş yılın günlük Türkçe gazetelerini incelerse bu süre içinde Kıbrıs Türklerinin gerçek yaşantısını asla öğrenemez. Çünkü basın halkın gerçek yaşantısını, ne düşündüğünü, memurun, köylünün, esnafın derdini aksettirmemiş, bazı olayları düz geçmiş, eksik vermiş, bazılarını ise gerçeğin tam aksine olarak yayınlamış.

Günlük basın ellerindeki bütün teknik imkânlarla rağmen toplumun uyanışına, özlenen katkıda bulunamamıştır. 1963 kanlı olayları başladığında Kıbrıs Türk halkının yüzde doksan dokuzu Türkiye'nin hemen adaya çıkarma yapıp bizi kurtaracağına öylesine inanmıştı ki netice beklendiği gibi olmayınca şaşırıp kaldık. Bu inanç bize basında ki yanlış haberlerden, gerçeğe uymayan yorumlardan, düşünülmeden verilmiş beyanatlardan ve bunların kamuoyuna duyurulmuş şekliyle gelmiştir. Eskiden anavatana yine heyetler gider, geldiklerinde bazı sözler ederler ve bunlar gazetelerde iyice şişirilip yazılır ve halk etrafı tozpembe görürdü. Son altı yılın olayları gerçeğin ağır balyozuna kafamıza indirince baktık ki işler gazetelerde okuduğumuz gibi değilmiş.

Toplumdaki dalgalanmalarda basının önemi büyüktür. Sen kalkar 1970 mali yılında memur isteklerinin tümü karşılanacak diye yazarsan ve yazdıklarının gerçeğe ilgisi olmazsa bunun memur sınıfı üzerinde yapacağı kötü etkilerin sorumlusu olursun. Belki bu çeşit davranışlardan kısa başarılar sağlanır ama bu halka hizmet değildir. Bugünkü ortam Kıbrıs Türk toplumunu gerçekçi yapmıştır. Kurusıkı atmalardan etrafı tozpembe görmelerden göstermelerden hoşlanmamaktadır. Basın olarak halkımıza hizmet etmek istiyorsak, onu önce yazdıklarımıza inandırmamız gerekmektedir. Bu ise ancak halka karşı sorumluluk duyarak hareketle mümkündür.

1 Aralık 1969

YORUM

Bir ülkenin kalkınmasında ekonomik yapının yanında basımında etkisi büyüktür. Halkı bilgilendirmelerde halka yanlış bilgiler verilirse hükümete karşı ön yargılar oluşmaya başlar. Bunun içindir ki basımın toplum üzerindeki etkisi hiç kuşkusuz tartışılmaz. Yazılan yazılarda bilgi yalan olsa bile halka doğru göstererek halkı yanlış izlenimlere sürüklemeleri hiç affedilmez bir suçtur. Böyle durumlarda halkımızda bilinçli olmalıdır. Her şeyi çocuksu alemdeymiş gibi görmemelidir.

ASIL ACI GERÇEK

Bozkurt gazetesinin 4 Aralık 1969 tarihli sayısında “İşte Acı Gerçek” başlıklı bir yazı çıktı. Geçen haftaki “Sorumluluk Duymak” başlıklı yazımıza sözde cevap olarak kaleme alınmış keçiboynuzu (har tıp) gibi bir yazı bu. Bir damla bal için koca bir odunu kemirtiyor okuyucusuna. Yazan uzattıkça uzatmış sözü, kısaca açıkça söyleyeceğini söylemiyor da bir sürü kelime oyunu yapmaya kalkışıyor. Yazdıklarının hiçbiri üstümüzde olmadığına göre bu yazıya cevap vermemek, gülüp geçmek en doğru davranış olurdu. Ancak yazıda çok çirkin bir iftira vardı ki kısaca değinmemiz gerekiyor.

Bozkurt’un bu iftirası bizim yayınımız ile topluma gerçek düşmanını unutturduğumuzdur. Bozkurt demagojinin pek parlak bir örneği olarak bu sözde cevabın çıktığı sayıya “Eleftheria Savaş’ın Görüşlerini Paylaşmakta” başlığı altında bir haber koyarak bayatlamış bir taktikle gazetemizi lekelemeye çalışıyor.

Yayınımız ortada olduğuna göre herhangi bir yorumda bulunmayı gereksiz sayıyoruz. Sahibinin de sık sık ifade ettiği gibi Bozkurt ticari maksatla yayınlanan bir gazetedir. Yıllardır suya sabuna dokunmayan neşriyatı bizim gazetecilik anlayışımız ile uyuşmamaktadır. Kendi kendine yakıştırdığı “objektif bir yayın” halka ışık tutmak gibi erdemleri biz bu gazetenin yayınında görmüyoruz. Bizim toplumun gerçek düşmanına karşı 57 sayıdır yazdıklarımızdan bazı örnekler üçüncü sayfadadır. Bu sayfada ki yazıları okuyanlar, Bozkurt’un bütün ithamlarına karşı en açık cevabı bulacaklardır.

Başarılı bir ticaret adamı olarak Bozkurt’un sahibine sevgi ve saygımız vardır. Gazetecilik yönünden değil ama bir basımevini geliştirmek yönünden örnek alınacak tarafları olduğunu kabul ediyoruz. Özellikle yayınımıza ara vermek zorunda kaldığımız böyle bir

sayıda Bozkurt'la gereksiz bir polemige girişmek istemiyor, her iki gazeteyi okuyanların yargısına güveniyoruz.

8 Aralık 1969

YORUM

Günümüzde çok karşılaştığımız olaylar arasında da karşılıklı birbirlerine leke sürme çalışması vardır. Bunun örneklerini sadece iki gazete arasında görmenin yanında, çoğu zaman siyasilerin yaptığı atışmayla özdeşleştirebiliriz. Bakıldığında yanlış bir davranıştır. Öncelikle burada halkı istismar ettiklerini unutmamalıdır. Netice itibariyle halka faydası olacak konularda ön plana çıkmalıdırlar. Bakıldığında gereksiz giriştikleri karşılıklı atışmalarda zararlarının olduğunu unutmamalıdır.

SEÇİMLER VE ÖTESİ

Geçtiğimiz haftalarda Kıbrıs Türk basınında en çok işlenen konunun seçimler konusu olduğu bilinmektedir. Bunun nedenleri muhakkak ki K.G.T.Y. Yürütme Kurulunun yarattığı bunalım veya toplumun 1960'da temsilcilerine (Temsilciler Meclisi ve T.C. Meclisi üyeleri) verdiği vekalet süresinin çoktan sona ermiş olmasından doğan psikolojik reaksiyondur. İstisnasız bütün yazarlar seçimlerin yapılmasını ve temsilcilerin seçim yoluyla yenilenmesini istemektedirler. Birçok yazarlar ise seçim yapıldığı taktirde bunalımın ortadan kalkacağını ve yürütmede görülen yanlış veya hatalı tutumun düzeleceğini savunmaktadırlar. Biz, seçimlerin yapılması lüzumuna inanıyoruz. Bu hususu destekleyen yazarlarla aynı görüşteyiz. Yalnız seçimlerden sonra bunalımın kalkacağı ve hatalı yahut yanlış tutumun düzeleceği görüşlerine iştirak etmemekteyiz. Seçimlerin mevcut bunalımın kaldırılması ve yanlış tutumun düzeltilmesi için lüzumlu olduğu ancak kâfi olmadığı kanaatindeyiz. Seçimlerden evvel K.G.T.Y. temel kurallarında bazı prensipler çerçevesinde, eklemeler veya çıkarmalar yapılması gereklidir. Bu tadilat yapılırsa ve seçimlere o şekilde girilirse, ancak o zaman seçimlerin neticesi etkili olacak ve belki yeni rejim tahtında durumun düzeltilmesine imkân ve ortam hazırlanmış bulunacaktır.

Halen mevcut temel kurallar maalesef demokratik kurallar değil, fakat oligarşik bir rejimin yerleşmesine yardım etmiştir ve etmektedir. Önemli olan mevcut rejimin ortadan kaldırılması ve onun yerini toplum iradesine kıymet veren rejimin almasıdır.

Bu nasıl olabilir? Evvela, yönetimin Yürütme Kurulu ve Yasama Meclisinden bahseden temel kuralları görelim: Cumhurbaşkanı muavini otomatik olarak Yürütme Kurulunun Başkanı, T.C. Meclisi Başkanı ise bu kurulun başkan muavini. Bütün temel tayinler bu iki şahıstan birini teklifi ve diğerinin tasvibi ile olur, Yürütme Kurulu Üyeleri ise toplumun reyî veya iradesi ile tayin edilmemiştir. Diğer taraftan Yasama Meclisi, Yürütme Kurulunu denetleme imkânlarından mahrum bırakılmıştır. En önemli denetleme mekanizması olan “Bütçenin Yasama Meclisi tarafından tasvibi” esasına yer verilmemiştir. Bunun yanı sıra Yasama Meclisinin Yürütme Kuruluna “Güven Oyu” vermesi prensibi de kurallarda yer almamıştır. Bir yönetim veya devlet sisteminde bulunması gereken ahenk veya muvazene temel kurallarla yaratılmamıştır.

Yürütme Kurulunun Başkanı, başkan yardımcısı ve üyeleri, diledikleri şekillerde tasarruflarda bulunmakta, eylem ve işlemler yapmakta ve herhangi bir organ kendilerini kontrol edememektedir. Hal böyle olunca Yürütme Kurulunun hataları veya yanlış tutumlarıyla yaratılmış olan bunalım bütün yönetime mal edilmekte ve hiçbir ilişkisi olmadığı halde Yasama Meclisi üyeleri haksız ve devamlı olarak itham edilmektedir. Hâlbuki kusur Yasama Meclisinde olmayıp, kontrolden uzak bir Yürütme Kurulu yaratmış olan temel kurallardadır, yani kısacası rejimdedir.

Rejimde mutlaka değişiklik yapılmalıdır. Aynı esaslar çerçevesinde işlerimizi yürütmekte ısrar ettiğimiz takdirde, içinde bulunduğumuz bunalım, haftalardır sözü edilen seçimlerden sonra, gene aynen devam edecek hatta her geçen gün artacaktır.

Rejim değişikliğine temel kuralları tadil ile başlamak lüzumuna inanıyoruz. Bunun için Yasama Meclisi Üyeleri, meslek temsilcileri hatta kulüp ve kurum temsilcilerin iştirak edeceği bir “KURUCU MECLİS” teşkil edilmeli ve belli prensipler çerçevesinde temel kurallarda gerekli değişiklikler yapılmalıdır. Bu yapıldıktan sonra, temel kurular Türk toplumunun tasvibine sunulmak suretiyle demokratik bir şekilde rejim değişikliği gerçekleşmiş olacaktır kanısındayım.

Hatırlarda olduğu gibi, K.G.T.Y. temel kuralları Temsilciler Meclisi ve T.C. Meclisi Üyelerinin veya o zamanki genel komite mensuplarının herhangi bir ilgisi veya haberi olmadan, 29 Aralık 1967 tarihinde yayınlanmış ve toplumumuz bir oldu bitti karşısında bırakılmıştır. Türk toplumu temsilcilerinin haberi dahi olmadan kurulan bir rejimin demokratik olmadığını ve onun neticesi olarak bugünkü Kaos’un yarattığını temsil etmek artık kaçınılmazdır.

Rejimin değişmesi için temel kurallarda yapılması lüzumuna inandığımız eklemeler ve çıkarmalar aşağıdaki prensipler çerçevesinde yapılabilir;

- a) Yürütme Kurulu Başkanı yeniden tek dereceli seçimle seçilir.
- b) Seçilen başkan Yasama Meclisi Üyeleri arasından bir başkan yardımcısı seçer.
- c) Başkan yardımcısı tarafından 10 üyeden teşekkül edecek bir Yürütme Kurulu teşkil bulunur Yürütme Kurulu Üyelerinin en az yarısı (5 üye) Yasama Meclisi Üyeleri arasından alınır.
- d) Yürütme Kurulu Başkanı tasdikinden sonra, programını Yasama Meclisine taktim eder ve güvenoyu ister. Kurul güvenoyu aldıktan sonra çalışmaya başlar.
- e) Yasama Meclisinin, tespit edilecek esaslar çerçevesinde her zaman güvenoyu talep etme hakkı olmalıdır.
- f) Bütçe bir kural gibi muamele görmeli ve Yasama Meclisine sunularak ilgili encümeninden geçtikten sonra mecliste müzakere edilerek onaylanmalıdır.
- g) Yargılama organında Yüksek Mahkeme Hâkimleri Yürütme Kurulu Başkanı ve başkan yardımcısı tarafından tayin edilir.
- h) Kaza Mahkemeleri Hâkimleri (reisleri dâhil) Yüksek Mahkeme Hâkimleri tarafından tayin edilir.
- i) Yüksek Mahkeme Hâkimlerinin sayısı en az 3 ve en çok 5 olmalıdır.
- j) Amme hizmeti komisyonu tekrar gözden geçirilerek tamamıyla bağımsız bir organ olarak çalışmasına büyük bir titizlikle önem verilmelidir.

Yukarıda sıraladığımız esaslar ve prensipler çerçevesinde yeni bir rejim kurulursa, o zaman seçimlerden çok şeyler beklemek imkânı hâsıl olacak ve durumun düzeltileceğini ümit edeceğiz.

Şimdiki ortam içinde, toplumun seçeceği mümessiller ne kadar enerjik, ne kadar kabiliyetli olursa olsun, Yürütme Kuruluna (DUR) demeyecek ve bunalımı dağıtamayacaktır.

En erken bir zamanda kurulup çalışmaya başlamasını temenni ettiğimiz siyasi partilerimizin politik imkânsızlıkları kaldırmayan ve Yürütme Kurulunun kontrol edilmesine yer vermeyen bir rejimde seçimleri boykot etmeleri de hatırdan çıkarılmamalıdır.

24 Aralık 1969

YORUM

Bakıldığında hemen seçimlerin yapılmasını isteyen birçok organ vardır. Seçimlerin yapılması gerekir çünkü; bir ülkede demokrasinin olduğunun başlıca kanıtıdır. Seçimleri yapmak güzeldir ama; yapmadan önce halka faydası olmayan, toplumda aksaklık gösteren siyasi kurumları da düzeltmek gerektiğini de unutmayalım. Siyasi partilerin üzerlerine düşen görevlerini sağlam yapmaları gerekir.

SALAM SİYASETİ

Türkiye basınında yazılarını zevkle okuduğum bir yazarımız 1963 Aralık ayından beri Makarios'un Kıbrıs Türklerini eritme, ikinci sınıf vatandaş yapma çabalarında kullandığı taktiğe "Salam Siyaseti" demişti. Nasıl salam ince ince dilimlerle kesilir ve sonunda tüketilirse, Başpiskopos Makarios'da 1963 yılından beri Kıbrıs Türklerini aynen bir salam gibi ince ince dilimlerle kesip tüketmeye çalışmaktadır. Bu tüketme işlemi çok ustalıkla yapılıyor. Özellikle anavatanımız Türkiye'nin durumu kollanmakta, herhangi bir tepki gelmeyeceği anlaşılınca kurnaz papaz salamdan bir dilim kesmektedir. Tepki olmadı veya işlenen cinayetler iş ola biri beyanatla geçirildiği papazın cesareti artmakta, salamına bir kaç parça daha koparmaktadır. Tepkiler büyüüp başının belaya gireceğini anlayınca papaz salama bir kenara bırakıp ortalığın yatışmasını beklemektedir. Çünkü nasıl olsa bir iki sert beyanat, bir iki protesto ve hatta bir iki askeri manevra, donanmanın Akdeniz'e hareket etmesinden, domuz burnuna çıkarma tatbikatı yapılmasından sonra Türkiye kendi iç meselelerine dönecek, Kıbrıs'ı bir kenara bırakacaktır. O zaman papaz salamdan yine bir dilim koparacak yine bir Türk köyü basılacak, yine hiç yoktan bazı Türkler kalleşçe öldürülecektir.

Bu yazdıklarımın gerçek olmamasını ne kadar çok isterdim. Fakat acı gerçek budur. Büyük Atatürk'ün dediği gibi hakikati söylemekten korkmayalım. Papaz Geçitkale olaylarında salamdan peş peşe fazla dilimler kopardığı için başı belaya giriyordu. Araya Amerika'sı girdi, Rusya'sı girdi, Cyrus vance geldi, gitti neticede iş yine uyutuldu. Salam bir süre kesilmeden yerinde kaldı. Şimdi durum yine müsaittir. Türkiye kendi iç meselelerinin bunalımı içinde. O halde salamdan bir dilim daha koparalım. Bakalım tepki ne olacak? Tepki hafif gelirse bir iki dilim daha koparırız. Yine mi hafif geldi; bir iki dilim daha... Aceleyle lüzum yok. Kese kese nasıl olsa bu salam tükenecek.

Tirkomo olayı hakkında Rum başsavcısı rapor yayınlamış. İşlenen kalleşçe cinayette cezai sorumluluk yokmuş, disiplin suçu varmış. Katiller hafif hapis suçları ile işi atlatacaklar. Aslında hapse giren bile olmayacak. Türkiye'de konuştu. Sayın Çağlayangil bir beyanat verdi. Ardından Türkiye Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Dairesi Müdür Yardımcısı konuştu. Tirkomo olayının Türkiye yönünden asla kapanmış sayılmayacağını açıkladı. Niye müdür yardımcısı konuştu diye merak etmeyiniz. Herhalde Anavatan Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Daire Müdürü yaz tatilinde olacak. Olay Türkiye gazetelerinde bir gün manşetlere geçti. Ardından unutuldu. Şimdi devalüasyon var Türkiye'de gazeteler

devalüasyonun tartışmasını yapacak, kimi ilgilendirir Trikomo'da hiç yoktan kalleşçe öldürülen Türk, onun dul kalan karısı, yetim kalan yavruları... Şehit Mustafa Cemal'in tabutunu bayrağa sardık, nutuklar çektik, gömdük. Kısa bir süre sonra bekler, salamdanda bir dilim daha keser ve ol hikâye aynı minval üzere salam tükenene kadar sürer gider.

Yüz defa yazdım, tekrar yazacağım. Bu kangren olmuş yara ne iyi niyetle, ne barışçı çözüm yolu aramakla, ne ikili görüşmeler ile ne protesto ile halledilemez. Yedi yıl önce ne niyetlerle yola çıktı ve nereye geldik? Yedi yıldır ne istediğimizi bile bilmiyoruz. Bu salam kesile kesile tükenecek... Yoksa bazı yetkililerin beklediği bu mudur? Yedi yıldan beri Kıbrıs Türkünün yarattığı ' direniş mucizesinin' yiğitlik ve fedakârlık imtihanındaki başarısının karşılığı bu mu olmalıdır?

14 Ağustos 1970

YORUM

Rumların yapmış oldukları olayları kendi akıllarınca bir kılıf uydurma yoluna gittiklerini görüyoruz. Kendilerince ne yaparsak kârdır anlayışına kapılmışlardır. Ortalığı karıştırarak bu fırsattan istifade ne yapmışsak veya ne koparmışsak onu alalım görüşünde olmuşlardır. Netice itibariyle Rumların yapmış oldukları bu aldatıcı sahtekârlıkların sonucunda bir şey çıkmayacaklarını bilmelidirler ve aynı zaman bir yere varamayacaklarını en sonunda anlayacaklar.

TAZMİNAT KONUSU

Savaş'ın 16 Aralık 1969 tarihli sayısında göçmenlere tazminat verilmesi konusunda yazdığım bir başyazıda şöyle demiştim: Sızan haberlerden öğrendiğimize göre istenen tazminata karşılık Rum tarafında Türk bölgelerinde uğradığı zararın ödenmesini talep ediyormuş... Gerçekten çarpışma günlerinde Türk kesiminde malları bulunan Rumların ve Ermenilerin de bir miktar zararı olmuştur. Ancak bu zararın sorumlusu Türk göçmenleri değildir. Rumlara ve Ermenilere yapılan zarar ile bu insanların zararını takas etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Halkın çoğunun bildiği beş on ganimetinin çevirdiği dolaplara göz yumup, dikkatli bir soruşturma ile ortaya çıkabilecek yolsuzlukları, hırsızlıkları örtbas etmek ve Rumlar bize zarar yaptı ise biz de onlara yaptık. Bu işi fazla karıştırmayalım diyerek tazminat işi gerçekleştirilmezse, bu toplumun eski haline gelmesini beklemek gülünç olur.

İki yıl önce Savaş'ta yazdıklarımız bugün gerçekleşme yolundadır. Rum idaresi göçmenlere tazminat vermemek niyetinde olduğunu ortaya koymuştur. Gerekçe ise yine iki yıl önce yazdıklarımızdır. Bu arada geçmiş maaşlarını alacağı umudu ile yaşayan memurların da değil geçmiş maaşlarını almak 1963'deki maaşları ile işe başlamak ihtimali bile suya düşmüştür. Üstelik “Yavuz hırsız ev sahibini bastırır” atasözünü doğrulayan birçok bilmişlik içerisinde Rumlar bize tazminat vermek değil bizden tazminat istemek niyetinde olduklarını açıklıyorlar: “Çünkü Türkler hem Rum fabrika ve mallarına el koymuşlar hem de elektrik ve su parası ödememişler.”

İkili görüşmeler bölüm bölüm safha safha Pardayan romanları serisi gibi uzayıp giderken, aslında bir fasid daire etrafında dönüldüğü ve hiçbir ilerleme olmadığı günışığına çıkmıştır. Bir takım yuvarlak sözler gerçeği değiştiremez. Bu bakımdan göçmenleri ve memurları ellerine bir gün büyük miktarda para geçeceği hayali ile yaşatmak doğru bir davranış olamaz. Özellikle göçmenlere ödenecek tazminatın hemen Rumlardan alınması da şart değildir. Yapılacak ciddi müracaatlar dünyanın büyük devletleri tarafından anlayışla karşılanabilir ve Türk göçmenlerin köylerine-zararlarının bir kısmı karşılanmış olarak dönmeleri imkânı sağlanabilir.

Bu Rumlardan tazminat istemekten vazgeçelim demek değildir. Rumlardan tazminat istenecek ve Türk Toplumuna yaptıkları zararlar geniş bir propaganda kampanyası ile teşhir edilecektir. Ancak Kıbrıs Türk göçmenlerini Filistin göçmenleri durumuna da düşürmeye ve daha onlara yıllarca bu hayatı yaşatmaya hakkımız yoktur.

Çünkü bu tazminat görüşmelerinin sonunu görmeye galiba bizim ömrümüz yetmeyecektir.

21 Ağustos 1970

YORUM

Rumların zamanında yapmış oldukları yağmalama, yakma faaliyetlerini şimdi Kıbrıs Türk halkına mal ediyorlar. Fırsattan istifade ederek Türk halkından tazminat almanın yollarına gidiyorlar. Aslında tazminat alması gereken Kıbrıs Türk halkı olduğunu dünya dahi herkes biliyor. Gel gelelim bunu ispatlamaya. İspatlamak istesek hemen üstüne bir kılıf örmek isterler. Bunu daha somutlaştırmak istersek, “Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.” sözü tam onlara göre bir söz olduğunu düşünüyorum. Yapılan bunca eziyetlerin bir gün hesabı inşallah sorulur.

RUM TAHRİKLERİ

Kıbrıs Rumları yıllardan beri ikiyüzlülüğün en tipik örneklerini vererek dünyayı kandırmaya çalışmaktadırlar. Başlangıçta bu ikiyüzlülük onların bazı başarılar kazanmasını da sağlamıştır. Yedi yıl önceki kanlı olaylar hükümet idaresine karşı bir isyan olarak gösterilmiş ve dünya devletlerinin birçoğu buna inandırılmıştı. Oysa gerçekte Kıbrıs'ta korkunç bir jenosid hareketine girişilmişti. Biz bunu anlamak için çok zorluk çektik ve toplumca büyük zararlara uğradık.

Hayatlarını kurtarmak için daha salim bölgelere göç eden Türklerin bu normal hareketi dünyaya başka türlü anlatıldı. Türkler taksimi gerçekleştirmek için göç ediyorlar diye propaganda yapılırken, göç edenlerin malları yağma edildi, evleri yıkıldı, bahçeleri yakıldı. Radyoda televizyonda köylerinize dönünüz bir arada yaşayalım diye çağrıda bulunulurken dönmeye çalışanlara çeşitli metotlarla engel olundu. Küçük Kaymaklı bölgesine dönen Türklerin başına gelenler bu ikiyüzlülüğün en tipik örneğidir.

Rum tahrikleri sürüp gitmektedir. Bodamya'ya dönen Türklerinin evlerine Rum polisler baskın yapmakta, haksız yere bazı Türkler tevkif edilmekte, bazı Türklere sebepsiz pasaport verilmekte, kendi öz vatanımızda Rumlar her türlü davranışlarıyla bizlere ikinci sınıf vatandaşlar muamelesi yapmaya çalışmışlardır. 1965'ten sonra doğan çocuklarımıza doğum kâğıdı alamıyoruz. Rum memurlar çocuklar için doğum kâğıdı almak isteyen Türklere şayet adayı terk ederseniz ve geri dönmeyecekseniz doğum kâğıdı veririz diyecek kadar işi azıtmışlardır. Gerçekler bu kadar acıyken Rum politikacıları yüzleri kızarmadan Türklere bir arada eşit vatandaşlar olarak yaşamak niyetinde olduklarını söyleyip duruyorlar. Dünyaya Türkleri uzlaşmaz kişiler olarak tanıtmaya çalışıyorlar.

Birkaç gün önce askeri jipe binmiş bir Rum muhafız ordusu üsteğmeni üniformalı olarak Lefkoşa'nın Türk kesimine girmeye kalkışmıştır. Bu Rum tahriklerinin başka bir örneğidir. Rumlar şunu iyi bilmelidirler ki biz geceleri tatlı uykumuzdan Komodromos'un polisleri tarafından uyandırılıp tedirgin edilmeyi, yollarda sebepsiz yere tevkif edilip sorguya çekilmeyi kısacası ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmeyi asla kabul etmeyeceğiz. Yedi yıldır geçirdiğimiz acı tecrübeler Rumlarla bir arada değil ancak yan yana yaşadığımızın mümkün olduğunu göstermiştir. Bir arada yaşamamanın imkânsızlığını son zamanlarda artan Rum tahrikleri sık sık ortaya koymaktadır. Bu gerçeğin açıklıkla bilinmesinde fayda vardır. Bir arada yaşayabiliriz hayali ile zamanı boşuna geçirmeyelim.

30 Ekim 1970

YORUM

Rumların bir başka siyaseti de birlikte kardeşçe yaşayalım siyaseti vardır. Halbuki Rumlarla birlikte değil, yan yana bile yaşanılmaz. Rumlar her zaman için kalleşliklerini gösterirler. Örnek verecek olursak, Kıbrıs Türkünün malını, canını, namusunu yağmalasalar dünya basınına tam tersini gösteririler. Bunun neresinde arayacaksın birlikte yaşama isteğini. Bu hayallerle kendilerini avutmasınlar boşunadır. Hani derler ya akıntıya karşı boşuna kürek sallıyorsun. Tam Rumlara uygun bir sözdür.

BAŞBAKAN SÜLEYMAN DEMİREL' E AÇIK MEKTUP

Sayın Başbakanım,

Size bu açık mektubu yazarken başbakanım diye hitap etmemi normal karşılayınız. Çünkü siz anavatanımızın başbakanı olduğu kadar Kıbrıs Türklerinin de başbakanısınız. Adaya girip çıkarken kullandığımız pasaport bizi asla yabancı uyruklu yapamaz.

Kıbrıs'ın Türk bölgelerindeki yaşantının herhangi bir Anadolu şehrinden, ilçe veya köyünden farkı yoktur. Kıbrıs ilkokullarında ilk ders, anavatan okullarında olduğu gibi “Türküm, doğruyum, çalışkanım” andıyla başlar. Meydanlarımızı Atatürk'ün heykelleri, büstleri süsler. Kahvelerimizde, kulüplerimizde Atatürk'ün resimleri asılıdır. Her cumartesi günleri bayrak törenleri düzenleyerek şanlı bayrağımızı göklere çekeriz. O yüce bayrağın Kıbrıs göklerinde şerefle dalgalanması için can vermekten çekinmedik ve çekinmeyeceğiz. Yıllardan beri en zor şartlar altında Kıbrıs'da gösterdiğimiz direniş ile Türklüğümüze leke sürmedik. Bu adayı fetheden kahraman atalarımıza layık evlatlar olduğumuzu ispat etmeye çalıştık.

Sayın Başbakanım,

Anavatanda okuyan altı Kıbrıslı Türk gencinin sınır dışı edilme kararını yadırgadığımızı, bu davranışın Kıbrıs Türk halkı üzerinde çok olumsuz bir tepki yarattığını belirtmeyi bir görev sayıyoruz. Bu gençlerin suçlarının ne olduğu açıklanmamıştır. Türkiye'deki Kıbrıs Türk öğrenci birliklerinin liderleri durumunda olan bu altı genç hakkında ağır karar karşısında burada ki idareci kadronun sessiz kalışı da manalıdır. Bir günlük gazetemizde zaman zaman gençliğimizi suçlayan yazılar çıkmıştır. Ama bu sütunlardan da suçlamaların haksız olduğunu, gençlerin yaşları icabı meseleler karşısındaki şiddetli tepkilerini toleransla karşılamaları gerektiğini savunduk. Anavatan Bakanlar Kurulunun tel

değerli üyelerinin buradan gönderilmiş birkaç jurnal mektubunun etkisi ile böyle ağır bir karar alacaklarına asla ihtimal vermiyoruz. Bizim görüşümüz suçları varsa aynen Türk uyruklu kişiler gibi muamele görmeleridir.

Sayın Başbakanım,

Bakanlar kurulumuzu Türkiye'de zararlı faaliyette bulunmuş herhangi bir yabancından farksız sayarak sınır dışı etmek kararına aldığı altı Kıbrıslı gencin içinde buldukları buhranlı durumun nedenlerini de dikkatle araştırması gerektiği kanaatindeyiz. Bu altı genç daha ilkokul sıralarındayken kendilerini EOKA'nın kanlı faaliyetleri içinde bulmuş bahtsız bir neslin çocuklarıdır. Dünyayı yeni yeni tanımaya başladıkları yaşlarda Türk evlerinin yağma edilip yakıldığını görmüşler, yollarda kallesçe öldürülmüş kardeşlerinin, babalarının kanlı cesetleriyle karşılaşmışlar, sırasında üzerinde İngiliz sömürge idaresinin askerleri gaz bombalarıyla saldırmış, sebebini anlamadan polislerden dayak yemiştirler. Ortaokul ve lise hayatları ise hiçbir ulusun gençliğin yaşayamayacağı sıkıntı ve buhranlar içinde geçmiştir. Önceleri inandıkları ve inandırıldıkları değerlerin yıkılışını görmüşler, anavatana kavuşmayı hayal ederken bambaşka bir idareye girmişlerdir. Bu gençler daha sonra Kıbrıs'ın anavatan Türkiye ile birleşmesi için canı dahil her şeyini feda etmeye, silah ve kuran üzerine el basarak ant içmiş gençlerdir. Bu gençler 1963 Aralık olayları başlayınca Kıbrıs'ı bırakıp kaçanlardan değil Girne dağlarında, Erenköy de yiğitçe çarpışıp hayatlarını verenlerden, sakat kalanlardan, sıhhatini kaybedenlerdendir. Bu gençler şairin dediği gibi hasmı rüyada değil, topun namlusunda görenlerdendir.

Sayın Başbakanım,

İşte yetişme şartlarını kısaca izaha çalıştığımız bu gençler yarım kalan öğrenimlerini tamamlamak için anavatana gittiler. Umutları gerçekleşmiş Kıbrıs Türkü halkı olan mutlu günlere kavuşamamıştı. Çaresizdiler, yürekleri ezikti. Kıbrıs'ın daracık içine kapalı, çeşitli baskılarla fikir hayatı kısırlaştırılmış dünyasından çıkıp anavatanımızın 1961 anayasası ile kazandığı geniş hürriyet ve müsamaha havasına geçmek onları şaşırtmış olabilir. Yaşları icabı çeşitli etkinlikler altında kalmış olabilirler. Zaten hayatlarının gençlik devrelerinde şu veya bu yönden aşırı cereyanlarına kapılmamış kaç insan gösterilebilir? Bunun yanında Kıbrıs'da kendilerini anlayamayan, içinde buldukları bunalımı değerlendiremeyen bir idareci kadrosuyla karşılaştılar. Basında yükseköğrenim gençlerimize haksız ve kışkırtıcı bir şekilde saldıranlar onlara komünist veletleri gibi çirkin sıfatlar takanlar oldu.

Sayın Başbakanım,

Haklarında sınır dışı edilme kararı alınan bu altı Kıbrıslı gencimizin bazıları stajer doktor, bazıları üniversitenin son sınıfındadırlar. Bu bakımdan konunun birde insani yönü

vardır. Şayet alınan karar değiştirilmez ve bu gençlere tekrar anavatana gidip tahsillerini tamamlamak imkânı tanınmazsa istikballeri ve hayatları bir çırpıda mahvedilmiş olacaktır.

Sayın Başbakanım,

Kıbrıs Türk toplumu dolayısıyla Türk milletine kendi sahalarında yararlı olmak durumuna yaklaşmış ve bu noktaya anavatanın burs yardımları ve Türk üniversitelerinin büyük emeğiyle gelmiş altı gencimizin harcanmasına gönlümüzün razı olmayacağına eminim. Yetkilerimizi kullanarak bu altı Kıbrıslı öğrencilerin sınır dışı edilme kararının kaldırılmasının sağlamanızı rica eder saygılarımı sunarım.

4 Aralık 1970

YORUM

İnsanların öğrenim hayatı boyunca yapmış oldukları bir hatadan dolayı istikbaline son verilmenin ne kadar zor bir durum olduğunu unutmayalım. Kıbrıslı gençlerin zamanın gösterdiği bütün zorlukları bildiğini ve feleğin çemberinden atlamış, vatanını, milletini seven hatta ölmeye hazır bir gençlik olduğunu bildirir. Gençlerin bu konuda bilinçli olduğunu ve gelecek nesillere örnek birer fert olduklarını görüyoruz. Netice itibariyle bir hata yüzünden hayatını bitirmenin yanlış olduğunu bildirir.

BARIŞ GÜCÜ

Geçtiğimiz hafta içerisinde birleşmiş milletler genel sekreteri U. Thant'ın Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin Kıbrıs'taki barış gücünün geleceğini görüşmek üzere yapacağı toplantıya sunacağı rapor açıklandı. Rum basınında çeşitli yorumlara sebep olan bu rapor hakkında bizim günlük gazetelerimiz pek sessiz kaldılar. Hele Yürütme Kuruluna yakınlığı bilinen bir gazete anavatandaki öğrenci hareketlerine sütunlarında öylesine geniş yer vermeye, tefrika halinde roman tipi makaleler yayınlama başladı ki U. Thant'ın raporu önemsiz bir onu gibi geçiştirildi. Oysa bu rapor hakkında dikkatle durmak gerekirdi.

Bu yazının basıldığı saatlerde New York'ta Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kıbrıs için toplanacaktır. U. Thant raporunda ki Kıbrıs'taki barış gücünün görev süresinin altı ay daha uzatılmasını tavsiye etmiştir. Böylece 4 Mart 1964 de Kıbrıs'a üç ay için gönderilen Birleşmiş Milletler Barış Gücü bu yeni uzatma tavsiyesi ile Kıbrıs'da 6. yılını tamamlamış olacaktır.

Barış gücüne asker veren devletlerin gençliği için barış gücü askerleri olarak Kıbrıs'a gelmek, hoşça bir tatil geçirmekten öteye bir anlam taşımamaktadır. Hele soğuk kuzey ülkelerinden gelenler Kıbrıs'ın ılık iklimini ve tabii güzelliklerini o kadar çok beğenmektedirler ki hemen akrabalarına, arkadaşlarına mektuplar yazarak barış gücü askerliği için sıraya girmelerini tavsiye etmektedirler. Bazıları bu güzel tabiat içerisinde yalnız yaşamaya razı olamıyor ve memleketlerindeki sevgililerini, nişanlılarını veya eşlerini de Kıbrıs'a getiriyorlar.

Rum yönetimi barış gücü askerlerinin Kıbrıs da bulunmasından son derece memnundurlar. Bu memnuniyet bu askerlerin adamızda barışı korumalarında faydası görülmektedir.

Rum yönetimi 1964 yılından beri faydalandığı böyle verimli bir kaynağın kapatılmasını elbette istemez. Bu bakımdan barış gücü askerlerinin görev sürelerinin uzatılıp uzatılmaması Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde her görüşme konusu olacağı zaman Rumlar Kıbrıs'da huzursuzluk çıkarmaya da özel bir dikkat gösteriyor. Böylece her altı ay sonunda alışılmış bir usul halinde barış gücünün görev süresi uzatılır gider.

1964 yılından sonraki kritik günlerde barış gücü askerlerinin yaptıkları hizmetleri inkâr edemeyiz. Kıbrıs'da barış gücünün mevcudiyeti birçok kanlı olayı önleyememişse de bu olayların yayılmasına kısmen engel olabilmıştır. Ancak bugünkü ortam içerisinde Kıbrıs barış gücünün fonksiyonu kalmamıştır.

Şimdiye kadar barış gücü askerlerinin Kıbrıs'da kalması için yapılan bağışların yükünü astronomik rakamlara ulaşmış bulunuyor barış gücüne verilen paranın belki de bir kısmı Kıbrıs türkünün kanlı olaylar yüzünden uğradığı maddi zararları karşılayabilirdi. Göçmenlere verilmesi gereken tazminat bu parayla rahatlıkla ödenebilirdi.

Barış gücü Kıbrıs'ta kaldığı sürece Rumlar ikili görüşmeleri uzatmakta devam edeceklerdir. Rumlara göre barış gücünün mevcudiyeti Türkiye'nin müdahalesini de kısmen önlemektedir ve barış gücünün adadan çekilmesine taraftar değildirler. Bu bakımdan U. Thant'ın barış gücünün görev süresinin uzatılmasını bundan böyle tasfiye etmeyeceğini açıklamasını ve tarafları bu altı ay içerisinde bir anlaşmaya varmaları için zorlaması yerinde bir davranış olacaktır.

11 Aralık 1970

YORUM

Baktığımızda Kıbrıs adasının jeopolitik konumu son derece önemlidir. Özellikle Rumların vazgeçilmez bir yeridir. Buraya gelenlerin bir daha gitmek istemediklerini

görüyoruz. Gitmemekle birlikte sevdiklerini buraya getirmeyi amaçladıklarını görülmektedir. Barış gücünün adada kalması Rumların işine hep yaramıştır. Bunu bahane ederek ikili görüşmelerini sürdürmeye çalışırlar. Bu politik düşüncelerini hep kendi çıkarlarına göre kullanmışlardır.

YENİ YILA GİRERKEN

Yeni bir yıla giriyoruz. Hayatımızdan bir yıl daha eksiliyor. Bugün 1970 yılı, yalancı yıllar kervanına katılıyor ve bir daha dönmek üzere dünyamızdan ayrılıyor.

İnsan bir yılı geri de bırakırken geçip giden 365 günün mutlu ve acı olaylarını bir sinema şeridi gibi hayalinden geçiriyor. 1970 Kıbrıs Türkleri için mutlu bir yıl sayılmaz. Önce toplumlar arası görüşmelerde herhangi bir antlaşmaya varılmadı. Biz birçok yazımızda zamanın Türk toplumu aleyhine çalıştığını, en kısa bir süre içinde sonuç almamız gerektiğini, yazıp durduk. 1970 yılının sonunda anavatanımız tarafından bu görüşün benimsenmesi mutlu verici bir gelişmedir.

Kıbrıs Türk toplumunun yedi yıldan beri içine itildiği durumdan kurtulmak için bazı çareler bulması gerekmektedir. Anavatanımızın çeşitli güçlüklerle gönderdiği paraları harcayarak bu işi yürütmeyeceğimiz açıktır. Kısacası en erken bir zamanda kendi kendimize yeterli bir hale gelmeli, tüketicilikten üreticiliğe geçmeliyiz.

1971'de göçmen sorununu kesin olarak halletmeliyiz. 1964 yılı ortalarında göçmenlere yuvalarından uzakta bir kış daha geçirilmeleri söyleniyordu. Altı kış daha geçti ve her geçen kış göçmenleri daha çok yıprattı. Göçmenler uğradıkları zararlar tazmin edilerek yuvalarına dönmek imkânına kavuşursa toplumda bir rahatlama olacaktır. Göçmenlerin dönüşüyle daha bir takım problemler kendiliğinden halledilecek, başka ülkelere göç azalacak, mesken sıkıntısı bitecek, anavatanın yaptığı mali yardımın önemli bir kısmı toplum kalkınması için harcanabilecektir.

Toplumlar arası görüşmeleri bir sonuca bağlamak öyle anlaşılıyor ki bizim elimizde değildir. Beşli bir toplantıya giderek, Türkiye'nin, Yunanistan'ın, İngiltere'nin, Kıbrıs'ın Türk ve Rum temsilcileri ile bir masaya oturması görüşmeleri hızlandırabilir.

1971 yılının toplumumuza mutluluk getirmesi en içten temennimizdir.

1 Ocak 1971

YORUM

Yeni yıla girerken bile birçok sorunun birlikte geldiğini görmekteyiz. Bu sorunların başta temeline inilmesi gerektiğini unutmamalım. Her zamanki gibi beraberinde yine göçmenler sorunuyla birlikte gündeme gelmiştir. Temennimiz bu göçmenler sorununun çözülmesi olacaktır. Liderlerimiz bu meselenin çözülmesi için çok destekte bulunmasına karşılık Rum yönetimi kendi menfaatlerini ön planda tuttukları için bu sorunun amacını saptırdıklarını görmekteyiz.

YİNE GÖÇMENLER

Bundan bir süre önce toplumlar arası görüşmelerde göçmenler konusu ele alınmış ve Klerides Rum tarafının Türk göçmenleri hakkındaki görüşlerini otuz kasımda açıklayacağını söylemişti. Otuz kasım geldi geçti, bu görüş açıklanmadığı gibi kurnaz bir taktikle göçmenler konusu unutuldu.

Güdümlü Rum basını aldıkları emre uyarak, göçmenlerin köylerine dönmelerini torpilleyen sistemli bir yayın yapmaktadır. Rumların maksatları açıktır. Dışarıya karşı göçmenlerin dönmesi için hiçbir engellemede bulunmadıkları havasını yaratmak, fakat içerde göçmenlerin yuvalarına dönmesine imkân bırakmamak. Yasak bölge, hassas bölge gibi sudan sebepler evlerin tamirini geciktirmek, görüşmelerde göçmenler konusunu uyutmak bu oyunun çeşitleridir. Rumlar gayet iyi biliyorlar ki zaman lehlerine çalışmaktadır. Göçmenler köylerinden uzak kaldıkça tüketici durumundadırlar. Bu tüketiciler anavatanın gönderdiği yardımın önemli bir kısmının Kıbrıs Türk toplumunun kalkınması için harcanmasına engel olmaktadır. Göçmenlerin problemleri Kıbrıs Türk toplumu içerisinde bir huzursuzluk kaynağıdır. Yedi yıllık çileye dayanamayanların bir kısmı adayı terk etmektedir. Köylerinden ayrılmış Türklerin tarlaları Rumlar tarafından ekilip biçilmekte, kurumayan bahçelerin meyveleri yağma edilmektedir. Elbette Rumlar bu tatlı yaşantının devamını istemektedirler. Bu tatlı yaşantının devamı Türk göçmenlerin köylerine dönmeleriyle mümkündür.

Güdümlü Rum basınının hassas bölge dediği Küçük Kaymaklı, Yenişehir, Kızılbaş gibi mevkilere Türklerin dönmesi ile ne gibi değişiklikler olabilir? Yenişehir ve Kızılbaşta Rumlar çoğunluktadırlar. Buradaki evlerine dönen Türkler askeri durumda hiçbir değişiklik yapamazlar. Küçük Kaymaklı da çoğunluk Türkler de olmakla birlikte burası da askeri durumu değiştirmez. Bölge Birleşmiş Milletler askerleri tarafından kontrol edilebilir. Sonra

bu yerlerin tapulu sahipleri Türkler olduklarına göre Rum yönetimi Küçük Kaymaklıyı eninde sonunda sahiplerine vermek zorunda olduğunu unutmamalıdır.

Artık bu çirkin oyuna son verilmeli, göçmenlerin yuvalarına dönüşü en erken bir zamanda sağlanmalıdır. Yoksa Rumlar köylerine dönmek isteyen Türkleri, dereli köyde olduğu gibi polis gücü ile geriye göndermeye kalkışır, bu olayın protestosu ve hesabının sorulması gerekecektir.

Temennimiz bu hesabın sorulmasına Türkiye'nin tekrar mecbur edilmemesidir.

8 Ocak 1971

YORUM

Her zamanki gibi göçmenler sorunu Rumların yaptıklarıyla tekrar gündemdedir. Rumların Kıbrıslı Türklerin tarlalarını, bağlarını, bahçelerini hiçbir karşılık vermeden ekip biçtiklerini görüyoruz. Bu oyunun asla bozulmasını istemezler. Kendi çıkarlarını ön planda tutmak isterler.

SAVAŞ'IN HABERLERİ

Geçen hafta ki Savaş'ta çıkan "Yeni Bir Çözüm Planı mı Var?" başlıklı haberimiz gerek Rum basının da gerekse dünya basınında geniş yankılar yaptı. Savaşın kuvvetli haber alma kaynaklarına dayanarak verdiğimiz bu haber önce televizyon ve radyo aracılığı ile yalanlandı. Cumartesi günü Rum gazeteleri manşetlerinde Klerides ile Denктаş'ın haberi yalanladıklarını yazdılar. Fakat Pazar günü Prastio köyünde konuşan Klerides haberin gerçek olduğunu kabul etti. Böylece Savaş'ın saçma haberler verdiği bir kez daha doğrulandı.

Çıktığı günden beri Savaş kuvvetli bir savaş teşkilatı ile olayları dikkatle izlemekte ve çok sıhhatli haberler vermek başarısını göstermektedir. Bu gazeteyi devamlı okuyanlar hatırlayacaklardır. Memur maaşları, amme hizmetleri komisyonunun müsteşarlık ve genel sekreterlik tayinleri, seçimlerle ilgili gelişmeler, basına sen sür, Lefke'deki işçi meseleleri ve daha birçok önemli konularda verdiğimiz haberler önce yalanlanmış, fakat zaman savaşın haberlerin doğru olduğunu ortaya çıkarmıştır. Muhabirlerimizin bazı çok ilginç haberleri çoğu zaman toplum çıkarlarını etkiler kaygısıyla yayınladık. Özellikle seçim günlerinde başkasının kesesinden hovardalık yaparak seçim kazananların bağış kaynakları bizce tespit edilmişti. Bunları şimdi ki ortamda yayınlamayı doğru bir davranış saymadık.

Gazetemiz ilk sayısında belirttiği prensiplerden ayrılmadan yayınına devam edecektir. Atma ve saçma haberler yayınlamak bir gün ak dediğimize öteki gün kara demek, işi sen ben kavgasına çevirmek bizim prensiplerimize uymaz. Fakat büyük Atatürk'ün dediği gibi hakikati konuşmaktan hiçbir zaman korkmayacağız. Savaşımız Kıbrıs Türk toplumunun mutluluğu içindir.

22 Ocak 1971

YORUM

Gazetenin yayınlamış olduğu haber büyük ölçüde yankı uyandırmıştır. Rum tarafında paniğe sebep olmuştur. Olayları yayınlarken olayları bütün gerçekliğiyle ortaya koymuştur. Haberleri bugün doğru ise yarında doğru kalmıştır. Yapılan yanlışlıklar karşısında dim dik duranları görünce bizleri hep mutlu etmektedir. Temennimiz hep onların karşısında duracak basın organlarının olmasıdır.

KEMERLERİ SIKMAK

Bazı gerçekleri bilmekte ve açıkça yazmakta fayda vardır. Türkler devletin el çektiği yerlerde barınamıyorlar. Yüzyıllar önce binlerce şehit pahasına kurduğumuz imparatorluğun yıkılışı pek hazin oldu. Zira biz o muhteşem imparatorlukta üzerinde yerleştiğimiz toprağa değil, devlete bağlı kaldık. Ordular yenilip devlet fethettiği topraklardan çekilince, göç başladı. Her şeyimizi bırakıp devletin peşine düştük. Birkaç yüzyıl öncesine kadar atalarımızın vatan bellediği yerlerde bugün kaç Türk yaşıyor?

Bunu tek istinası şüphesiz Kıbrıs Türkleridir. Gerçi Kıbrıs'tan da Osmanlı gidince büyük göç olmuştur ama yine varlığımızı muhafaza etmesini bildik. Güçlendik, bilinçlendik. Son yedi yıldan beri gösterdiğimiz direnişte öyle küçümsenecek bir direniş değildir. Kıbrıs Türkleri kendilerinden beklenenin fazlasını vermişlerdir bu imtihanda.

Şimdi durum daha kritik bir duruma girdi. Yedi yıl dayanıp işi bu noktaya getirdikten ve o kadar sıkıntı ve baskıya boyun eğmeyip ayakta kaldıktan sonra bu dar boğazdan çıkışın yollarını da bulmamız gerekiyor. Silahla yapılan savaş bugün iktisadi yöne döndü. Rum toplumu lehlerine olan zamanı en güzel şekilde değerlendiriyor ve bizi çeşitli yollardan sömürüyor. Türkiye'nin yardım olarak gönderdiği paranın büyük bir kısmı ne yazık ki dolaylı yollardan Ruamların cebine akmaktadır. İlhan Selçuk'un cumhuriyette çıkan bir yazısında çok

güzel belirttiği gibi: “Makarios, Kıbrıs'ın iktisadi kalkınmasını Türkler aleyhine ve Rumlar lehine bir çark gibi işlemektedir.”

Şimdi bize düşen bu çarkın çalışmasına engel olmak, iktisadi sahada sömürülmenin önüne geçmek, olaylar nedeniyle tüketici duruma soktuğumuz büyük bir kalabalığı tekrar üretici duruma getirmektir. Anavatanın büyük fedakârlıklarla cömertçe gönderdiği paranın tek bir kuruşunu bile mirasyedi hovardalığı içerisinde harcamak doğru değildir. Ne yaptığımızı, ne yapabileceğimizi bilmek, hedefi tespit etmek ve bu hedefte planlı ve en iktisadi yoldan gitmektedir.

Bu toplum şimdiye kadar çok büyük fedakârlıklarda bulunmuş, nice sıkıntılara hiç şikayet etmeden katlanmıştır. Ancak kemerleri sıkmak yalnız halktan beklenmemelidir. Yönetici durumunda olan yöneticilerde kemerlerini sıkmayı bilmelidirler ki bu dar boğazdan bir çıkış yolu bulabilelim.

5 Şubat 1971

YORUM

Yöneticilerin Kıbrıs Türk halkına anavatanımızdan gelen yardımları iyi kullanmaları gerektiğini unutmamalıdır. Rumların oluşturdukları çarkı yani Kıbrıs Türküne anavatandan gelen paranın dolaylı yoldan kendilerine aktardıkları yolu bozmamız gerektiğini ifade edilmektedir. Bunu yaparken de son derece bilinçli ve sistemli bir şekilde yol almamız gerektiğini unutmamalıdır. Bu olayın ne kadar utanç verici bir olay olduğunu asla ve asla unutmamalıdır.

KINANMASI GEREKEN

Halkın Sesi gazetesinin geçtiğimiz pazartesi günü sayısında “Göçmeneler Sorunu” başlıklı bir yazı yayınladı. Gazeteye bir göçmenden mektup gelmiş. Mektup sahibi yasama meclisinin muhtaç göçmen ailelerine yardım kıstasında on sekiz yıldan aşağıda bütün çocuklara yardım yapılmalıdır şeklinde yaptığı tadilata takıyormuş. Gazetenin yazdığına göre bu göçmen on sekiz yaşından küçük olanları niye şart koşuyor? Çocuklarımızın yaşı kaç olursa olsun göçmen yardımı almalıdırlar. Mademki bu kararın parasını meclis bulmuyor, bize ellerini uzatmışlarken tam uzatsalardı yönetim kuruluda parayı nereden isterse bulaydı diyormuş.

İçlerinde art niyetli bazı suçlamalar görmeseydik, Halkın Sesinin bu acayip yazısına gülüp geçerdik. Fakat bu suçlamaların hedefi bu satırların yazarı olduğu için cevap vermemeyi gerekli gördük.

Önce biz hiçbir göçmeni böyle acayip saçma altı üstünü tutmaz bir mektup yazacağını inanmıyoruz. Sözde göçmen olan mektup sahibi bilmelidir ki bir insan on sekiz yaşından büyük oldu mu artık çocuk sayılmaz. On sekiz yaşından büyükleri çocuk saymak ve atmış dokuz yaşında hiç evlenmiş bir kıza çocuk maaşı vermek yürütme kurulu üyelerinin parlak buluşudur. Bu bakımdan bu sözde göçmen kendi deyişiyile yönetimin kurulundan parlak teklifini uyguladıkları için memnun kalmaları ve Yasama Meclisi Üyelerine değil Yürütme Kurulu Üyelerine teşekkür etmelidir.

Göçmenlere yardım kural tasarısının 4. maddesine göre bendi yüce meclisine şu şekilde gelmiştir:

Muhtaç durumda olan göçmenlere yardım yapılırken aile esas olarak alınır ve aileye yardım yapılırken bekar olmak şartıyla beş çocuğa kadar, beşinci çocukta dahil olmak üzere nakdi yardım yapılır.

Kural madde madde okunup oylanırken söz aldım ve burada şöyle bir değişiklik yapılmasını istedim:

Muhtaç durumda olan göçmenlere yardım yapılırken aile esas olarak alınır ve aileye yardım yapılırken bekar olmak şartıyla ailenin bütün çocuklarına yardım yapılır.

Burada maksadımız beşten fazla çocuğu olan ailelerin diğer çocuklarına da aylık verilmesiydi. Çocuklar için 1250 milyon verildiğine göre, örneğin yedi çocuğu olan ailenin eline ayda fazla olarak 2500 milyon geçecekti. Bu artışın mali külfetinin fazla olmayacağı açıktı.

Meclisteki halk iradesinin temsilcisi olan milletvekili arkadaşların görüşlerini paylaştılar. Başkanın yaptığı oylamada kural tasarısının bu maddesinin yürütme kurulundan geldiği gibi geçmesi için yalnız iki milletvekili oy verdi. Benim teklifime diğer bütün milletvekilleri oy verdiler ve kural önerdiğim şekilde kanunlaştı.

Şimdi kuralda yapılan bu değişikliği vesile ederek Halkın Sesi'nin yazdıklarına bakınız: “Bu kural görüşülmeden önce, göçmenlerin tahsisatını arttırmak hevesinde olan üyeler Yürütme Kurulu ile istişare edip para durumunu öğrendiler mi? Öğrenmedikleri aşikar, çünkü içlerinden bir bey göçmenlere haber saldım, geldiniz ben sizin paranızı arttırmaya çalışacağım kalabalık olunuz ki beni desteklemiş olasınız” demiş. Aldınız mı şimdi bol keseden para dağıtabilmenin sırrını?

Halkın Sesi'nin bu yazıları bize yüce meclise gelerek oturumu izlemek isteyen göçmenlerin bozkurt refikemizin tespit edip yayınladığı gibi meclisin kapısındaki polisler ve kapıcılar tarafından meclise girmek yasaktır diye geri çevrilmelerinin sırrını öğretiyor. Doğrudur göçmenlere kendileriyle ilgili bu kuralın görüşüleceğini isteyenlerin yüce meclise gelip oturumu izleyebileceklerini ben söyledim. Kuralım sağlık ve sosyal işler komitesinde geçen son şekli elime geçince Kıbrıs Türk göçmenler derneği yönetim kurulunu toplantıya çağırdı. Yapılan toplantıda kuralı okuyup madde madde tartışmasını yaptım, görüşlerimi aldım. Bu bir milletvekili olarak benim görevimdi. Yüce mecliste böyle önemli bir kural tasarısı görüşülürken, kurala birinci derecede ilgili kişiler ilgili temas kurup görüşlerini almaktan ne olabilir. Bu davranışı kınamak yüce meclisin hemen hemen oy birliğiyle bir kuralda yaptığı tadilata karşı çıkmak, meclis üyelerine akıl hocalığında bulunmak hakkını bu gazetede kendisinde nasıl buluyor? Halkın Sesi yürütme kurulunun sözcüsü gibi konuşarak beşten fazla çocuğu olan ailelerine verilecek üç beş kuruş artışa karşı yayın yapacağına gereksiz bir takım mevkiler, müsteşarlıklar, genel sekreterlikler ihtas edip bunlara astronomik maaşlar bağlayan Yürütme Kurulunun israf politikasına niçin karşı çıkmıyoruz? Halkın Sesi gazetesi yüce Meclis Üyelerine alacakları her karar için Yürütme Kuruluna bütçede para olup olmadığını sorsunlar diye gülünç bir tavsiyede bulunacağına, bütçenin hazırlanıp Yürütme Kurulunca tasvip edildikten sonra meclise gelmesini niçin desteklemiyor? Yönetim meclisinin en önemli görevlerinden birinin bütçenin eleştirilmesi, tetkiki ve tasvibi olduğu gerçeğine Halkın Sesi şimdiye kadar niçin değinmemiştir? Memlekette gerçekten demokrasi idaresini vardır. Yoksa demokrasiler oyunu oynuyoruz? Yoksa yüce Meclis Üyelerinin yürütmeden gelen her kural tasarısına hiçbir tadilat yapmadan el kaldıran robotlar olması mı isteniyor?

Halk idaresinin gerçek temsilcileri olan Yüce Meclisin Üyeleri görevlerini yapmaları huzuru içindedirler. Halkın Sesinin akıl hocalığına ihtiyacı yoktur. Bunun açıkça bilinmesinde fayda vardır.

19 Şubat 1971

YORUM

Yayımlanan haberlerde hepsinde doğruluk olacak diye bir kural yoktur. Bunu bazı yayın organlarında görmek mümkündür. Halkın hakiki temsilcileri aslında Meclis Üyeleridir. Bunu bütün açıklığıyla ortaya koyduğunu görmekteyiz. Bunu yaparken de demokrasi kavramından uzaklaşmazlar.

BAZI GERÇEKLERİ AÇIKLIYORUZ

Geçen hafta bu sütundaki yazımızda göçmenler konusundaki gelişmeleri temas etmiş ve Sayın Rauf Denктаş'ın ilgili göçmenlerle Rumların ileri sürdüğü şartları görüşmekteyiz. Bu temaslar tamamlanır tamamlanmaz cevabımızı vereceğiz şeklinde beyanına takılarak, bu görüşmelerden Göçmenler Derneği Başkanı olarak haberim olmadığını yazmıştım.

Yazının yayınlandığı Cuma günü sabah Sayın Rauf Denктаş aralarında bulunduğu göçmenler derneğinin beş kişilik bir heyetini kabul etti. Haftalardan beri Klerides'in mektubunda belirttiği köylerle ilgili çalışmalar yapıldığını, istatistiki bilgi derlendiğini ve bu bilgilerin ışığında karar verileceğini söyleyerek önünde bulunan dosyaları gösterdi. Bunun üzerine, söz konusu yazıyı hazırladığım sırada yapılan bu çalışmalardan haberdar olmadığım cihetle, savaşın ilk çıkacak sayısında bu bilgileri okuyucularıma duyuracağımı söyledim. Göçmenler derneği olarak, Klerides' in mektubundan sonra bize ilk defa tanınan bu imkândan faydalanarak görüşlerimizi açıkladık. Bu görüşlerin başında göçmenlerin dönüşünün Küçük Kaymaklı, Yenişehir ve Kızılbaş'tan başlatılması vardı. Günlük basında konuşmamız ayrıntılı bir şekilde yayınlandığı için burada temas etmeyeceğim. Ancak bir noktayı açıklamayı gerekli görüyorum. Bu toplantıda Kıbrıs Türk Çiftçiler Birliği Başkanı Hüseyin Gültekin'in de hazır bulunduğu da haber verilmiştir. Hüseyin Gültekin, iki saat kadar süren toplantının biteceği an odaya girmiştir. Konuşmaları dinleyemediği gibi konuşmalara da katılamamıştır. Bu bakımdan yürütme kurulunun ünlü sözcüsünün deyişiyle toplantıda Çiftçiler Birliği Başkanının hazır bulunduğu haberi gerçeğe bağdaşmamaktadır.

Toplantının yapıldığı aynı gün Yürütme Kurulunun sözcüsü radyo ve günlük basın aracılığı ile bir açıklama yaparak geçen haftaki başyazımızdaki görüşlerin gerçeğe bağdaşmadığını iddia etmiş ve bu iddiasına şu cümleyi de eklemiştir. Yürütme Kurulu göçmen çıkmazına insani açıdan bakmaktadır ve bu konunun politik maksatlarla istismarına üzüntü ile karşılamaktadır.

Pazar günü günlük gazeteler ise cemaat meclisi başı Rauf Denктаş'ın kendisine bu konuda sorulan bir soruyu şu cümlelerle cevaplandırdılar:

“Göçmenler Derneği ile yapılan görüşmede göçmenlerle temas yapıldı iddiasını yapmış olan dernek başkanı Özker Yaşın vardı. Yapılan temasların neticesinin ihtiva eden dosyalarımızla kendisine bu iddiasının yersiz, asılsız ve zararlı olduğunu ispat ettik.” Mezkür yazıyı gerçekleri bilmeden yazdığını söyleyen Özker Yaşın gelecek sayısında durumu düzelteceğini beyan ettiler. Biz bu gerçekleri ortaya koymuş bulunuyoruz.

Şimdi gerek Yürütme Kurulunun sözcüsünün gerek Sayın Rauf Denктаş'ın bu beyanlarına karşı görüşümüzü açıklayalım:

Sözcüye göre Yürütme Kurulu göçmen çıkmazına insani açıdan bakmaktaymış. Peki biz gayri insani açıdan mı bakıyoruz? Sözcü bunu demek istiyorsa ithamını aynen kendisine iade ediyorum. Sırası gelmişken bu sözcüye bazı sorular da soracağım.

Dernek olarak Sayın Rauf Denктаş ile yaptığımız görüşmede göçmenlerin dönüşünün Küçük Kaymaklı ve Yenişehir ile Kızılbaş'tan başlatılması gerektiği görüşünü savunduk. Sayın Rauf Denктаş bizimle fikir birliği olduğunu açıkladı ve bu görüşü günlük basında açıkladı.

7 mart tarihli Fileleftheros (Makarios'un görüşlerini yansıttığı biliniyor) Göçmenler Derneği ile yapılan bu görüşme ile beyanlar üzerine şöyle bir açıklamada bulundu:

Kıbrıs Türk göçmenlerinin hükümet görüşleri üzerindeki düşünceleri hakkında basında çıkan haberler herkes tarafından hayretle karşılanmıştır. Çünkü bu düşünceler Kıbrıs Türk liderliğinin geçmişte göçmenler meselesini ileri sürdüğü sıralarda Rauf Denктаş'ın belirttiği görüşlere aykırıdır. Özellikle Rauf Denктаş'ın göçmenlerin Küçük Kaymaklı, Yenişehir ve Kızılbaş'a geri dönmeleri gerektiği konusunda Kıbrıs Türk göçmenlerinin temsilcileriyle görüş birliği halinde bulunduğu dair yapılan açıklama hayret uyandırmıştır. Çünkü geçmişte Denктаş, hükümetin bu husus da ileri sürdüğü mülahazalara anlayışla karşılaşılarak söz konusu bölgelere de dönülmesi hususunda bir talep ileri sürmemişti. Hatta Rauf Denктаş bir mektubunda kendisi tarafından verilmiş olan köyler listesi üzerinde hükümetin yapacağı değişikliği kabul edeceğini belirtmişti.

Rum yönetiminin yarı resmi organı durumunda bulunan bir gazetenin pek önemli saydığımız bu iddiasını yalanlayan bir açıklamayı umutla bekledik. Ne yazık ki Yürütme Kurulu sözcüsü savaşın haberlerini yalanlamakta gösterdiği gayret ve hassasiyeti burada göstermemiş ve susmayı tercih etmişti. Bizim görüşümüz Rumlar ile göçmenler konusunda böyle bir pazarlığa girişmenin yersiz ve zararlı olduğudur. Temennimiz haberin asılsız olduğunun sözcü tarafından biran önce açıklanmasıdır.

Sayın Rauf Denктаş'ın ikili görüşmelerde yüklendiği sorumluluk büyüktür. Özellikle göçmenler konusunda alınacak kararlar Kıbrıs Türkünün geleceğini etkileyecek bir önem taşımaktadır. Bu bakımdan geçen cuma günü yaptığımız öğrendiğimiz istatistiki araştırmayı biz pek yerinde buluyoruz. Bu araştırmanın Sayın Rauf Denктаş'a görüşmelerde yardımcı olacağından şüphesi yoktur.

Göçmenler Derneği ile ilgili dolayısıyla münasebeti düşmüşken bir hususu da açıklamak istiyorum:

Kıbrıs Türk Göçmenler Derneğinin kuruluşu için 22 Haziran 1969 da Ortaköy’de yapılan ilk toplantıya müteşebbis heyet üyesi olarak katıldım. Göçmenler beni sekiz kişilik kurucu heyet arasına seçtiler. Kıbrıs Türk Göçmenler Derneğinin ana tüzüğünü bir avukat arkadaşım ile birlikte hazırladık. Tüzüğün kabulünden sonra ilk genel kurul toplantısına kadar derneği idare edecek olan geçici yönetim kurulunun başkanlığına getirildim. Bir süre sonra zafer sinemasında yapılan ilk genel kurul toplantısına adanın dört tarafından gelen bine yakın göçmen katıldı. Seçimler yapıldı. Yönetim kuruluna seçildim ve Yönetim Kurulu Üyeleri beni tekrar Kıbrıs Türk Göçmenler Derneği Başkanlığına getirdiler.

Derneğin ana tüzüğünde siyasetle uğraşılmayacağı açık olarak yazılıdır. Şimdiye kadar bütün davranışlarımda derneği siyasetten uzak tutarak göçmenlerin sorunlarını halletmeye gücümün yettiği kadar gayret gösterdim. Fakat bugün bir siyasi partinin başkan yardımcısı bulunmamın ve Yasama Meclisi Üyeliğimin bu dernek başkanlığı ile uyum sağlamadığını açıkça görmüş bulunuyorum. Ne kadar tarafsız hareket edersem edeyim yine bazı eylemlerimle bir takım kişiler politik maksatlar arayacaklar ve Yürütme Kurulunun bizim göçmenler sorununu insani yönden bakmadığımız kanısına varacaktır. Benim derneğin başkanı oluşum yüzünden bazı gazeteler çıkardığımız bilgileri yayınlamamakta devam edecek, göçmenler konusunda mecliste konuşmamı dinlememeleri için dernek üyesi bazı göçmenler meclis kapısından çevrilip, içeri sokulmayacaktır. Açıkça siyasi kimliğim ile Göçmenler Derneği Başkanı bir arada yürümesi çok güçleşmiş bulunmaktadır.

Bunun için Kıbrıs Türk Göçmenler Derneği Başkanlığından ve Yönetim Kurulu Üyeliğinden istifa ettiğimi bildirmek istiyorum. Derneğin sadece bir üyesi kalmakla devam edeceğim.

Bu kararımı açıklarken, Savaş gazetesinde ve meclis çalışmalarında göçmenlerin sorunlarını geçmişteki gibi bütün gücümle savunacağımdan kimse şüphe etmemelidir. Bütün temennim bu problemin biran önce adil bir şekilde halledilmesi, bütün göçmenlerin tazminatlarını alarak köylerine, evlerine dönmeleri ve eski mutlu yaşantılarına kavuşmalarıdır. Kuruluşunda öncü olduğum Kıbrıs Türk Göçmenler Derneği fonksiyonunu yitirerek kendisini feshettiği gün mutlulukların en büyüğünü duyacağım.

12 Mart 1971

YORUM

Her zaman ki gibi göçmenler konusunda göçmenlerin ezildiğini görmekteyiz. Yapılan çalışmaların baktığımızda sonuca ulaşamadığımızı görmekteyiz. Göçmenlerin kendi yurtlarında ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmesi çok acı bir durumdur. Kıbrıs Türk kesiminde böyle

bir durumunda olması gerekenler olması gerekenler aslında Rumların olması gerektiğini düşünüyorum. Kıbrıs Türk halkının bu sınıfta olması utan verici bir olaydır. Temennimiz bu olayın çözülüp herkesin kendi evlerine dönmesidir.

KİME VAH VAH?

Dünkü Halkın Sesi gazetesinde “Vah Vah” başlıklı ve imzasız bir yazı çıktı. Bu imzasız yazıları yazan önemli bir kişi olsa gerek. Çünkü bizim geçen haftaki yazımızı okuyan bir göçmen kitlesi ziyaretine gitmiş. Kendisine bazı sorular sorup aydınlanmak istemişler. Cevap vermemiş de bana göndermiş. “Bunu gidip Özker Bey’e sorunuz, herhalde buna da orijinal bir cevap bulur” demiş.

İmzasız yazıları yazan önemli kişi iyi ki göçmenlere “1878’den beri en iyi durumdayız. Mücadelenin devamı için seksen sene daha dayanacaksınız.” şeklindeki çok orijinal cümlelerinden birini söylememiş de bize göndermiş. Bu hafta için de ziyaretime çok göçmen geldi ama hiçbiri Halkın sesindeki soruyu sormadı. Göçmenlerin söyledikleri imzasız yazarın hiç hoşuna gitmeyecek, beni duygulandıran, onların dertleriyle uğraşma azmimi arttıran cümlelerdir.

İstifam üzerine Kıbrıs Türk Göçmenler Derneği Yönetim Kurulu, 16 Mart 1971’de toplanmış ve genel sekreterin bana yazdığı mektuptaki ifadesiyle “istifamı geri çekmemi ve başkanlık görevime devam etmemi benden rica etmeye” karar vermişler. Bu kararı almak için toplantıda bulunan beş yönetim kurulu üyesi açık oylama yapmışlar. Burhan Senin, Mustafa Altay, Özker Özgür, Halil Salih, Leyhte oy kullanmışlar; tek aleyhte oyu Hüseyin Zihni vermiştir.

Bunu açıklamamdaki sebep yönetim kurulunda bulunan Bay Hüseyin Zihni ile imzasız yazı sahibinin fikirleri arasında bir ilişki kurduğum içindir. Acaba diye düşündüm, bu imzasız kişiyi de ziyaret edenlerden biriside Bay Hüseyin zihni rehinde mi idi? Bu olay, yıllar öncesi bana yapılan orijinal bir ziyareti hatırlattı Bay Hüseyin zihni (kendisi Şillura muhtarı) 3 Ağustos 1969 tarihinde bana gelmiş, bazı şikâyetlerde bulunmuştu. Şikâyetlerini yaparken de ağladığını hiç unutmuyacağım. 4 Ağustos 1969 tarihli ve 40 sayılı savaş gazetesinin ön sayfasında bu ziyareti aynen şu cümleleriyle yazmıştım:

“Dün büyük bir teessürle idare hanemize gelen Şillura göçmenlerinden muhtar Hüseyin Zihni ağlayarak başından geçenleri anlatmıştır.” Muhtar elindeki hastalığı ile ilgili

evrakı göstererek şöyle konuşmuştur. “Doktora gittim, muayene etti, ilaç yazdı. İlaçları almaya gittim zaman ilaç yok dediler. Orada ilaç, bende para yok. Bu eczaneye gittim veresiye istedim vermedi. Bu ilaçlar 4 liradan fazla tutar. Ben bunları nasıl alırım, almazsam ağrılarımı nasıl yaşarım? Her şeyimizi bıraktık gittik, mahvolduk. Şimdide ilaç için sürünüyoruz. Yaz efendi adımı, köyümü yaz. Bıktık artık bu ilgisizlikten.”

Yazdık Bay Hüseyin Zihni'nin istediğini. Daha sonra bir basın toplantısı vesilesiyle konuyu Sağlık ve Sosyal Yardım İşleri Üyesi Dr. Burhan Nalbantoğlu ile görüştük ve yanılmıyorsam Bay Hüseyin Zihni ilaçlarını parasız aldı ve ağrılarından kurtuldu. Bu yıllardan beri göçmenlerle ilgili yaptığımız çalışmalardan biridir. Sırası geldi ve anlatmak gerekti.

Gelelim bizim Göçmeler Derneği Başkanlığı ile seçim kazandığımız iddiasına. Halkın Sesi'nin peçeli yazarı ulusal dayanışma ekibi diye desteklediği grubun nasıl seçim kazandığını veya kazandırıldığını bizden çok iyi bilir. Kimlerin seçimleri kazanmak için hangi koltukları sıçrama tahtası olarak kullandığını ve döndürülen dolapları da artık duymayan kalmadı. Hele seçimleri kazanmak uğruna kimlerin neleri istismar ettiği gün geçtikçe bilinçlenen halkımızca da artık iyice anlaşılmaktadır.

Seçimler sırasında Göçmenler Derneği Başkanı istismar ettiğim iddiası Halkın Sesi gazetesinin kendi kuruntusudur. İşin garip tarafı ben ulusal dayanışma programının tartışılacağı toplantıya hem Göçmenler Derneği Başkanı hem Savaş gazetesi baş yazarı olarak davet edildiğimden, adaylığımı koyacağım için birinci sıfatımla gitmemeyi tercih ettim. Bunu derneğin yönetim kurulu toplantısında izah ettim ve ulusal dayanışma programının okunduğu toplantı da Göçmenler Derneğini temsilen sekreter Burhan Senin konuştu. Halkın Sesi gazetesinde de yayınlanan bu durumu hatırlamamakla sayın peçeli yazar ayıp etmiştir. Dernek toplantı zabıtlarında benim seçimlerde desteklenmek için göçmenlerden bir istekte bulunduğuma veya yönetim kuruluna böyle bir karar aldığına dair herhangi bir kayıt yoktur. Çünkü ben meclise peçeli yazarım hayal ettiği gibi dernek kanalı ile değil Lefkoşa kazası halkının tertemiz olaylarıyla girdim. Nedense genel seçim memuru hala her adayın nereden ne kadar oy aldığını basında açıklamamıştır. Bu liste açıklansa idi bizim seçimi nasıl kazandığımız ve bazı kişilerin nasıl kazandırıldıkları açıkça ortaya çıkardı.

Şimdi Lefkoşa milletvekili olarak benden itimadını esirgememiş olan halkıma hizmet etmek için çalışıyorum. Evet mebusluk dünyanın her yerinde olduğu gibi bizde de maaşlıdır ve maaş alıyorum. Hem bu peçeli yazar, mebusların maaşlarından evvel Yürütme Kurulu Başkanı, Bakan Yardımcısı ve üyelerinin maaşlarına takılsa ve bunların üstelik kendilerine

emeklilik hakkı istediklerini ve bu hakkı da elde ettiklerini yazsa ya... Yazmaz, çünkü bu işine gelmez!

Parasız hizmete gelince, bazı kişiler vardır ki kendilerini prensip adamı diye tanıtırlar. Fakat hayatlarında tek bir gün bile bu topluma parasız hizmetleri geçmemiştir. Biz çok şükür uzun yıllar parasız hizmette de bulunduk. Bu hizmetlerimiz değerlendirilmiş olacak ki en zor koşullar içinde halkımız bizi mebus seçti ve paralı hizmete layık gördü.

Halkın Sesinin peçeli yazarı "Vah Vah" yazısında diyor. Ama kime vah vah bize mi kendisine mi? Bunun kararını halk elbette bir gün verecektir.

19 Mart 1971

YORUM

Bir hizmet verdiğimizde paranın önemi vardır ama; verdiğimiz hizmetin topluma faydası olmuş mudur? Önemli olan bu sorunun cevabını bulabilmektir. Halka karşı sorumlu olduğumuzda halkı ikinci planda bırakmamalıyız. Halkını ve milletini hiçe saymış kişi kendisini hiçe saymış demektir. Günümüzde baktığımızda böyle insanları görmek, bir elin parmakları geçmeyecek kadar az olduğunu söyleyebiliriz.

BU OYUNDAN VAZGEÇİN

Halkın Sesi gazetesi otuz yaşına basışın dolayısıyla yazdığı makalede on altı Rum gazetesinin hücum barajına cevap vermeye çalıştığını açıklıyor. Muhalefet perdesi altında ortaya atılanların bu durumu esas davasından ayıramayacağını söylüyor. Aynı gazete bir gün sonra gazetemizin geçen hafta ki yazılarına takılarak şu cümleleri yazıyor:

"Geçen haftaki savaşı okuyanların gözünden kaçmamıştır herhalde. Rumlara dönük tek bir yazı yok hem de Makarios'un Yalusa'da ki konuşmasından sonra. Varsa da yönetim yoksa da yönetim. Sanki bu ada da başka mücadele edecek konu yokmuş gibi."

Halkın Sesi yazarı önce anlamını bilmediği kelimeleri kullanmasa çok iyi edecek. "Rumlara dönük yazı yok" ne demek? Halkın Sesi bu cümleyi Rumlara karşı çıkan anlamında kullanmış ama yanlış. Rumlara dönük, Rumları tutan, Rumları öven, Rumları savunan demektir. Böylece peçeli yazar niyeti başka olmakla beraber, bir gerçeği istemeden söylemiş oluyor. Elbette savaşın sütunlarında Rumlara dönük hiçbir yazı bulunmayacaktır. Savaşın yazıları halka dönüktür anavatan Türkiye'ye dönüktür. Örneğin Savaş'ın geçen sayısında

yayınlanan “Devrimci Orduya Selam”, “Türkiye ve Turizm”, “Halkın Sevgisi” gibi yazılar hep bu paralel de yazılardır.

Gazetemizin 81. sayısında yayınladığımız “Gerekli Bir Cevap” başlıklı yazımızda Halkın Sesinin oynamak istediği oyunun bildiğimizi belirmiş ve şöyle demiştik. Ulus severliği kendi tekeline aldığını sanan bu gazete kendisi gibi düşünmeyenlere iki çeşit leke sürmekle ün yapmıştır. Halkın Sesinin düşüncelerini benimsemeyenler ya komünisttirler ya Rumlara satılmış, Rum emellerine hizmet eden vatan hainleridir. Bu taktiklerin önce ilki bize uygulanmak istendi. Göl maya tutmayınca ve birinci oyun sökmeyince, şimdi ikinci oyun kurnazca piyasaya sürülmeye çalışılıyor. Bir takım parlak ve yaldızlı lafların ardında ki asıl maksat savaşı böyle bir pozisyona zorla itmek, kamuoyu gözünde lekelemek ve dolayısıyla susturmaktır. Çünkü savaşın birtakım gerçekleri yazması yıllardan beri bu toplumu babalarının çiftliği gibi idare ederek bugünkü duruma getirmiş olanların elbette hoşuna gitmemektedir.”

Şimdi bu oyun başka bir şekilde sahneye konmaktadır. Halkın sesini maksadı açıktır. Önce otuz yıldan beri her gün on altı Rum gazetesinin hücum barajına cevap vermeye çalıştığını yazarak ulus severliğin patentini sahiplendi, arkadan Savaş’a leke atacak. “Biz her gün Rumlarla mücadele ediyoruz, on altı Rum gazetesine cevap vermeye çalışıyoruz, oysa Savaş hep yönetimle uğraşiyor.” Demeye getirecek. İşi bu kadarla bırakmayıp muhalefet perdesi altında ortaya atılanların bu toplumu esas davasından ayıramayacağı şekline saçma suçlamalarda bulunacak. Böylece okuyucularında savaşın yayını ardında bu toplumu esas davasından ayırmak gibi bir art niyet olduğu kanısına varacak.

Halkın Sesi açık konuşsun bu toplumu muhalefet perdesi altında atılıp esas davasından ayırmaya kalkışanlar kimlerdir? Berberoğlu mu, yoksa Özker Yaşın mı? Açsın otuz yıllık gazetenin koleksiyonlarını Halkın Sesinin sayfaları arasında Berberoğlu ve Özker Yaşın imzasıyla çıkmış yüzlerce yazıyı bulup okusun ve yaptığı suçlamalardan utansın. Okusun Özker Yaşın’ın yalnız Halkın Sesinde çıkan ulusal şiirlerini ve bu toplumun esas davasına sanat yolu ile yapılmış katkının ne olduğunu öğrensin. Bu arada Halkın Sesi sütunlarında Özker Yaşın’ı öven, Özker Yaşın’a Kıbrıs Türklerinin milli şairi diyen yazıları da okusun biz miyiz bu toplumu esas davasından ayıracak hain kişiler? Bu intihamı yapacak, yapabilecek kişinin ben aklımdan şüphe ederim.

Halkın Sesi, “30 Yıl” başlıklı yazısında şöyle diyor: “Biz kendi kendimizle uğraşmayı bir yana bırakarak Türk toplumunu tehdit eden olaylara parmak basmaya vazife bildik.” Böyle bir iddia birazda okuyucu ile alay etmektir kanımızca. Çünkü Halkın Sesi 30 yıl içinde kendi kendimizle uğraşmanın en tipik ve acı örneklerini vermiş bir gazetedir. Bu çamur

sağanağından bu memlekette kendini kurtarabilmiş aydın kişi bulmakta güçlük çekeceğiz. Hatta çok değil beş yıl önce 23 Ocak 1966 tarihli 7104 sayılı Halkın Sesinde Sayın Rauf Denktaş'da "İki seneden beri Ankara'da çoluk çocuğu ile çok mesut bir hayat yaşadı" iddiası ile hissesine düşen payı almıştı. Halkın Sesinin bütün koleksiyonlarını tarayarak memleket aydınlarına atılmış olan bir derleme o kadar büyük olmuştu ki yayınlamaya kalksak küçük bir kitap basmak gerekecektir. Kimler yoktur ki bu derlemenin içinde. Kıbrıs davasının en güçlü savunucularından değerli yazar Hikmet Bilden tutunuzda anavatanımızın yeni başbakan adayı Prof. Dr. Nihat Erim'e kadar. Evet, Sayın Nihat erim bile iltifatlarından kurtulamamıştır Halkın Sesinin.

Savaş okuyucuları bizim Rumlarla ne kadar bilinçli bir şekilde mücadele ettiğimizi belirler. Şüphesiz bunun en canlı belgesi de gazetemizin koleksiyonudur. Ancak bu memlekette gazeteciliğin yalnız Rum basının yazdıkları veya Rum liderlerinin söylediklerine, Rum fanatiklerinin gerçekleşmeyeceği hayallerine cevap vermek değil olmadığını da bilmek lazımdır. Yıllardan beri bu toplumun halledilmesi mümkün birçok sorunları milli mücadele içindeyiz sloganı ile uyutulmuş, vatan millet Sakarya nutuklarıyla yönetici olarak işlenmiş hatalara bir örtü çekilmiş halkın çektiği sıkıntılara kulak asan olmamıştır.

Biz en zor koşullar içinde, büyük mali fedakârlıklara katlanarak bu gazeteyi çıkarırken ilk önce halkımıza hizmet etmeyi amaç edindik bu kadar iyi niyetli giriştiğimiz teşebbüsün, bir takım küçük hesaplar ve bayatlamış taktikler ile başka yollara saptırılmak istenmesine asla razı olmayacağız.

Halkın Sesi, bu oyundan vazgeçmelidir.

26 Mart 1971

YORUM

Günümüzde de görüldüğü gibi belli bir ideolojisi savunan birçok basın kurumu vardır. Bunlar yaptıkları çalışmalarda halkın öz değerlerini ikinci plana bırakacak kadar ileri seviyeye gidebilirler. Bunu yaparken de kendilerini belli bir kuruma dayatırlar. En başta önemli olan halkını hiçe saymamaktır. Halkını ve kendi öz değerlerini hiçe sayan bir basın organı kendi canını başkalarına emanet etmiş demektir. Böyle bir görüşün savunuculuğunu yapan kişilerin mutlaka unutmamaları gereken bir nokta şudur ki; ne yaparlarsa yapsınlar halkımız bu tür oynadıkların oyunların farkındadır. İnşallah bir gün kendileri de yapmış oldukları yanlışlığın farkına varırlar.

İKİ YILDÖNÜMÜ

Dün Rumların EOKA tedhiş faaliyetlerine başladığı günün 16.yıldönümü ve Türk ordusunun Yunanlılara karşı kazandıkları 2. İnönü Zaferi'nin 50. Yıldönümü idi.

EOKA faaliyeti Kıbrıs'ı Yunanistan'a bağlamak için başlamıştı. Bu faaliyet esas amacına ulaşamadığı ve asla ulaşamayacağına göre, başlangıç tarihini övünülecek bir gün saymak doğru değildir. Oysa 2. İnönü savaşı Türkler için öylesine yüce bir zafer günüdür ki Yunanlıların Anadolu'yu istila hayallerini kökünden yıkmıştır.

Dün Rumlar 1 nisanın yıldönümünü, bizde 2. İnönü Zaferi'nin 50. yıldönümünü törenler düzenleyerek kutladık Rum gazeteleri EOKA'nın kahramanlıklarıyla doldu. Bizim gazetelerimiz de 2. İnönü Zaferi'nin anlamını anlatan yazı ve resimler yayınladı. Onlar törenler yaptı biz törenler yaptık.

İkinci İnönü Zaferi'nin tarihi ile EOKA faaliyetinin başlangıcının aynı güne rastlantısı çok iyi olmuştur. Zaten bizim tarihimiz öylesine zengin ve zafer günleri ile dolu bir yüce tarihtir ki çok zaman aynı gün içinde iki mutlu olayı kutlamak bile mümkün olamamaktadır. 9 eylül ile 26 ağustos işte böyle unutulmaz tarihlerdir. Şimdi Rumların zoraki ve haksız bir şekilde bir ulusal gün ilan etmeye kalkıştıkları 1 nisanın ikinci İnönü zaferi ile aynı tarihe düşmesi ve dün yapılan törenler kişiye bazı geçmiş olayları hatırlatmaktadır.

Bu olaylar Rumlar ve Yunanistan da hatırlamalı ve yatım yüzyıl önce Türkler karşısında uğradıkları ağır yenilgiyi unutmamaktadırlar. Bu yenilgiyi hatırlamak, Kıbrıs konusunda sürdürdükleri bu anlaşmaz tutumun değişmesine yardımcı olabilir.

2 Nisan 1971

YORUM

Geçmişimize baktığımızda bir çok kahramanlıklarla sonuçlanan zaferlerimizin olduğunu belirtebilirim. Bunun bir örneği de 2. İnönü Zaferi'dir. Bu zaferimizi büyük coşkularla kutlarlar halkımız. Aynı zamanda dünya basınında büyük yankılar uyandırması için haberler yapılır. Her zaman için bu tür zaferlerimizi asla unutamayız. Bu tür zaferlerimizi ne zaman ki unutursak, o zaman yok olmaya başlamışızdır demektir. Bu başarılarımızın yerinin korunması için en başta bilinçli genç nesillerin olması şarttır. Genç nesillerin doğru yolda gitmesi için büyüklerimize büyük görevlerin düştüğünü unutmayalım.

BUGÜN 23 NİSAN

Yazıma “ Bugün 23 Nisan” başlığını attığım zaman birden çocukluk günlerimizin o güzel şarkısını hatırladım ve kendi kendime mırıldandım. “Bugün 23 Nisan neşe doluyor insan...” fakat devam edemedim şarkıya. Çünkü söylediklerim ile acı gerçek birbiriyle uyuşmuyordu. 1963 yılının aralık ayından beri hiçbir ulusal bayram gününde Kıbrıs Türklerinin neşe duyduğunu iddia edemez. Aksine böyle mutlu günlerde tarifsiz bir hüznün yüreğimize çörekleniyor.

Oysaki bayramlar insanların, mutluluklarını paylaşmak, bir mutluluğu bir arada duyarak, yaşayarak güçlendirmek için var ettikleri günlerdir. Bayramın en anlamlı tanımı budur ama, o bayramı kutlayacak kişiler bizim toplumumuz kişileri gibi dertli iseler, bu toplum 7 yıldan beri bir mücadele veriyor ve mücadelesinin mutlu bir sona ulaşacağına dair kesin bir ışık göremiyorsa, böylesine mutlu olunacak günlerde benim gibi hüzünlenirler.

Bugün bayram bugün 23 Nisan. Yüce Türk ulusuna ölümsüz Atatürk'ün “hakimiyeti bilakeaydı şart milletini” kılan bu günü ulusal egemenlik ve çocuk bayramı olarak kutluyoruz.

Atatürk, tüm davranışlarında olduğu gibi çok ince, çok anlamlı bir kararla 23 Nisan'ı aynı zamanda “Çocuk Bayramı” olarak da kutlamamızı istemiştir. Bu kararını açıklarken yüce ata gözleri ışıltılı ışıltılı, gönlü inanç yüklü olarak demiştir ki: “mademki bir ulusun, en aziz, en değerli varlığı, yarının büyüğü olan çocuklardır: o halde Türkiye Büyük Millet Meclisinin açtığı bu güzel bahar günü aynı zamanda çocuklarımızın da bayram günü olmalıdır.

Şimdi bizler anavatanından öksüz kalmış Kıbrıs Türkleri, biz yaştakiler, bizden küçükler mutlu bir çocukluk yaşadığımızı iddia edebilir miyiz? Bugün, yarının büyüğü olan Kıbrıs Türk çocukları mutlu mudurlar? Kendilerine güvenle yaşayacakları bir gelecek vad edebilirler mi? Çocuklarımızın Arpalıklı küçük Musa'nın, yahut Dr. Binbaşı İlhanın yavrularının akıbetine uğrayamayacağını garanti edebilirler mi?

Biz özlemleri gerçekleşmemiş mutsuz bir nesiliz. Bu ada da çok haksızlıklara uğradık, çok acı günler geçirdik, bizim yaşadıklarımızı çocuklarımız yaşamamalı bizim yüreğimizdeki ezikliği onlar duymamalıdır.

Ben böyle bir bayram günü yazısında sizlere bir takım yaldızlı cümleler sıralayarak, aslında duyduğum hüznü maskeleyememişim. Bu çileli yaşantımızın biran önce bitmesini, artık Kıbrıs Türkünün her yönden hak ettiği mutlu günlere kavuşmasını dilemek istedim.

Bugün 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı. Bir gerçektir ki insanlar bayramları mutluluklarını paylaşmak, bir arada duyarak, yaşayarak güçlendirmek için var

etmişlerdir. Fakat kişilerin ya da toplumun bizim gibi dertleri varsa bu dert çocuklarının geleceği üzerinde tereddütler ve endişelerden doğuyorsa, o toplumun insanları sevinçli bir çocuk bayramını kutlayamazlar.

Bugün 23 Nisan. Ben Kıbrıs Türkünün 7 yıldan beri yiğitçe verdiği direniş mücadelesinin hala mutlu bir sonuca ulaşmamasının ıstırabını tüm acılığı ile yüreğimde duymalıyım.

Bu acıyı duyamayanlar ve duyanları alaya almak isteyenler, kendi yüreksizliklerine yansınlar.

23 Nisan 1971

YORUM

Mustafa Kemal Atatürk'ün çocuklara en büyük armağanı 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk bayramıdır. Bu bayramı Kıbrıs halkında görmek mümkün olmadı. 1961 yıllarındaki olayları düşündüğümüzde bunun en açık örneklerini görebiliriz. Yarının yeni nesilleri olacak çocukları Atatürk ön planda tutmak istemiştir. Kıbrıs Türk halkının geçen bayramlar içinde neşeli ve mutlu geçirdikleri bayram sayısı oldukça azdır. Temennimiz Kıbrıs Türk halkının sağlıklı ve huzurlu bir şekilde hayatlarını sürdürmemiz olacaktır. Bu bakımdan bilinçli nesiller olarak yetişmemiz lazımdır.

GEREKLİ BİR CEVAP

Savaş'ın 114'üncü sayısında arkadaşımız Ökkeş Kurtuluş'un "Bu Yol Topluma Sadece Kaybettirir" başlıklı bir yazısı çıkmıştı. Bir gün sonraki Rum gazeteleri bu yazıyı işlerine geldiği gibi yorumlayarak bazı bölümlerini iktibas ettiler. Ökkeş Kurtuluş'un yazısının Rum basınında yaptığı tepkiler üzerine gazetemizin 115'inci sayısında "Açık Seçik" başlıklı bir başyazıyı yazarak duruma açıklık getirdik ve şöyle dedik. "Rum basınında yazdıklarımız istismar ediliyor. Diye yapısı tenkitlerimizden vazgeçmek niyetinde değiliz. Görüşlerimizi açıklıkla ortaya koyduğumuza göre yazdıklarımızdan ne demek istediğimizi de Türkçeyi iyi bilen herkes anlamaktadır."

Şimdi düşününüz 22 Mayıs tarihinde gazetemizde bir yazı çıkıyor. Bu yazıyı bir gün sonra yayımlanan Rum gazeteleri işlerine geldiği şekilde yorumluyorlar. Biz bir hafta sonraki savaşta Rum basınına gereken cevabı veriyoruz. Bu yazının yayınlanmasından tam on beş gün

sonra geçtiğimiz Cuma günü Halkın Sesi söz konusu yazımızı ele alarak gazetemize saldırıyor.

Halkın Sesi'nin Savaş'a çamur attığı bu tip yazıları yayınlamayı hep cuma gününe düşürmesi de başka bir oyundur. Savaş cuma günü çıktığına göre, Halkın Sesi bize çamurunu cuma günü savuracak ki hemen cevap veremeyelim böylece hiç olmazsa altı gün okuyucusunun kafasını bulandırabilsin.

Geçen cuma günü Halkın Sesi'nin "Tedbirler" başlıklı yazısında kullanılan taktik bildiğimiz taktik, oynanmak istenen oyun bildiğimiz o eski oyundur. Halkın Sesi aklınca gazetemizi Rum emellerine hizmet eder gösterip lekeleyecektir. Kara boyasını savaşa da sürüp okuyucusunun kafasını karıştıracak. "acaba" diye bir şüphe yaratacak bazılarının içinde... Yıllardan beri bu çirkin oyunla yediği adamların, memleketten kaçırdıklarının, zorla Rumların kucağına ittiklerini insafsızca lekeleyip topluma faydalı olmalarını engellediklerinin, huzursuz edip bir köşeye çekilmeye mecbur ettiklerinin arasına aklınca (ama ne akıl) bizi de katacak. Bu oyunu bildiğimizi bu sütunlarda defalarca yazdık. Fakat başka bir iş gelmiyor ki elimden. Bu fikir tartışması yapmaktan aciz dönüp dolaşıp aynı oyundan medet umuyor. Tartışmayı beyin seviyesinden ayağa düşürüp hasta bir hayal mahsulü suçlamalar ile ortalığı bulandırmaya çalışıyor.

Halkın Sesi "Tedbirler" başlıklı yazısında bakınız ne buyurmuş: "Hıyanet faaliyetleri satıl yüzüne çıktığı gün derhal askeri idare kurulur ve bugünkü rahatlık içinde bu ülke artık yaşanmaz diyecek kadar yolunu şaşırmışlar, o zaman gider Rum idaresinin huzur dolu gölgesine sığınır."

Bu memlekette bazı beyni sulanmış sapıklar vardır ki yıllardan beri toplumun başına bir bela kesilmişlerdir. Bunlar ne bir fikre, ne bir ideale, ne bir dünya görüşüne sahiptirler. Atatürkçüyüm derler, Atatürkçülüğün ne olduğunu bilmezler. Milliyetçi olarak geçinirler gerçek milliyetçilikten haberleri yoktur. Tek bildikleri iş her aydın görüşe, kara boya sürmektir. Yıllardan beri yaptıkları huzursuzlukla, sağa sola savurdıkları küfürlerle asıl kendileri topluma karşı en büyük hıyanet faaliyetlerinin içindedirler. Başkalarına yakıştırdıklarının tümünü kendileri yapacak tıynettedirler. Ne yazık ki kendi iç yüzlerini artık herkesin anladığının bile farkında olmadan, çevrelerini saran üç dört dalkavuğun sözlerine inanıp bu zavallı Donkişot rolü oynamakta devam ediyorlar.

Bilmem Ökkeş Kurtuluş arkadaşımızın yazılarını okuyor musunuz? Yolunu şaşırdığı iddia edilen ve yazısının içinden sadece bu ülke yaşanmaz yazısını alıp istismar ederek Rum tarafının huzur dolu gölgesine sığınmamızı tavsiye eden, bu yazıyı bir hıyanet faaliyeti olarak jurnal etmeye çalışan sapıtmış kişinin, okuyucu kafasında yaratabilecek şüpheyi kaldırmak

amacıyla, yazıda söz konusu cümlenin geçtiği paragrafları buraya aynen aktarıyoruz. Okuyunuz ve kararı siz veriniz. Aynen şöyle yazmış Ökkeş Kurtuluş arkadaşımız:

“Bugün yüreği bir toplum için çarpan bu toplumun kurtuluşu için fikirlerini, bilgilerini, görgülerini, gençliklerini, heyecanları ile bileyen insanların susturulması ezilmesi, horlanması için ince hesaplar dalavereler vardır. Gazete sütunlarında Atatürkçülüğü kimseye bırakmayan kendileri gibi düşünmeyen ve kendilerini alkışlamayanları lekelemeye çalışanlar, dalaverelerin, en korkuncu içinde insanları bozuk para gibi harcamaya çalışan insanlar olduğunu düşünüyorum.

Türkiye'de ki olayları, huzuru getirmek için devam etmekte olan fiili durumları ve ordunun varlığını, Kıbrıs Türkünün hayatında kendi çıkarları için uygulamak hevesinde olmadık hesapların yapılmaya başlandığı bir ortamda, artık yurttaşın beynine ne yazık ki bir tek düşünce gelmektedir. Yaşanmaz bu ülkede...

Ne yapıyoruz? Ne için yapıyoruz?

Kim bu ülkede filan liderden daha az milliyetçi, daha az Türkçü dür ki? Yedi yıllık olayların beş yılı mevziler de, elleri silah kabzalarında, bakışlarını düşman tepelerinde geçirenler ben benim diyenler mi? Düşünen kişileri baskı ve terör havası içinde sindirmeye çalışanlar mıydı?

Değildi elbet. Ya yürütmeden bir çırpıda kendilerine emeklilik haklarını geçirenler, milli mücadelenin ruhunu bir yönetim ahkâmı içinde kendi çıkarlarına bozanlar, mevzilerin o mütevazı mücahit imiydi? Yoksa bugün 15 bin göçmen durumdaki yurttaş mıydı? Değildi elbet.

Bu yazının altına hiç tereddüt etmeden bende imzamı atarım. Bu yazıda bir hıyanet faaliyeti göreninde alnını karışlarım. İnsanları bu kadar kolaylıkla, bozuk para gibi harcamak yetkisi bu toplumda kimseye verilmemiştir.

Halkın Sesi yolunu aşırımlardan bahsediyor. Bu toplumun içinde en büyük şaşkıının kim olduğunu mısırdaki sağır sultan bile duydu artık...

Halkın Sesi'nin başka bir hastalığı da kendi görüşlerini benimsemeyenleri, kendisine karşı olanları toplum içinden sık sık kovmaya kalkışmasıdır. Sanki bu toplumun yaşadığı topraklar kendi babasının tapulu malı gibi imiş. Sanki bu toplum bir aşiret, kendisi bir aşiret reisi gibi imiştir. Sanki kendisine alkış tutmayanın bu toplum içerisinde yaşamaya hakkı yokmuş gibi. Bu hastalığa tutulanlara biz sadece acırız.

11 Haziran 1971

YORUM

Baktığımızda Kıbrıs Türk halkının onurunu zedeleyen bazı basın organlarının gündemi değiştirme çalışmaları olmuştur. Her zaman ki gibi başka basın organlarına leke sürerek ayaklarını sağlam temellere atmayı amaçlamıştır. Bunu yaparken Kıbrıs Türk halkı neyin doğru neyin yanlış olduğu kararını iyi vermelidir. Onun içindir ki bir toplumun şekillenmesinde basının payı büyüktür. Yanlış bilgilerle insanların zihinlerini karıştıranlara fırsat vermemek lazımdır.

EN KISA SÜREDE

Fransa'da dört günlük resmi bir ziyarette bulunan anavatanımızın Sayın Başbakanı Nihat Erim Türkiye'ye dönmüş bulunmaktadır. Başbakanın ayrılışı anında Türkiye ile Fransa arasında üç gün süren görüşmelerle ilgili bir ortak bildiri yayınlanmıştır. Ortak bildiri Kıbrıs sorununa en kısa sürede bir hal şekli bulunması istenmektedir.

Biz eskiden beri Kıbrıs meselesinde zamanın aleyhimize işlediği ve meseleye en erken bir zamanda Türk Fransız ortak bildirisinde belirtildiği gibi adadaki iki toplumun hakları ve menfaatleri göz önünde bulundurularak, temel hukuk ilkelerine uygun bir biçimde ilgili tarafları tahmin edecek bir çözüm bulunmasını yazdık durduk. Geçen zamandan Kıbrıs Rumlarının ne kadar karlı çıktıklarını ikinci sayfamızdaki bir haber açıklıkla göstermektedir. Bu habere göre 1964 yılından beri barış gücü aracılığı ile Kıbrıs'a yüz otuz dört milyon beş yüz bin dolar gelmiş ve bu para çeşitli yollardan Rumların ceplerine girmiştir. Kıbrıs meselesine bulunacak bir hal şekli barış gücü denilen üniformalı turistlerden Rum ekonomisini mahrum bırakacağı için Makarios "ikili görüşmeler" maskesi altında dünyayı üç buçuk yıl uyutmuştur. Şimdi beşli görüşmelerde aynı oyunu oynamak isteyeceği şüphesizdir. Bu ortam içinde zaman Rum toplumunu zengin ettiğine göre bütün anlaşma kapılarını dinamitlemek papaz hükümetinin işine gelmektedir.

Ancak gerçekler anlaşılmış ve Kıbrıs sorununa en kısa sürede bir hal şekli bulunmasının Türkiye'nin ve Kıbrıs Türk toplumunun çıkarına uygun düştüğü ortaya çıkmıştır. Sızan haberlerden beşli görüşmelerin kısa bir süre ile sınırlandırılacağı anlaşılmaktadır. Bugün Türkiye'nin başında Kıbrıs sorununu çok iyi bilen bir başbakan bulunması, meselenin mutlu bir sonuca ulaşacağı umudunu arttırmıştır.

24 Ocak 1972

YORUM

Kıbrıs meselesinin çözümünde liderlerimize çok büyük işler düşmektedir. Baktığımızda Rum liderinin zamanında yaptıklarıyla bütün dünyayı nasıl kandırdığını görmekteyiz. Bunu yaparken de hep kendini haklı göstermeyi amaçlamıştır. Kıbrıs meselesinin çözümünde Rumların yardım yerine ortalığı karıştırma yollarına gittiğini liderlerinden görmekteyiz. Her zaman ki gibi kendi menfaatleri ön planda olduğu bütün açıklığıyla ortadadır.

KÖPRÜLERİ ATMAK

Dünkü Pazar Londra'da Kıbrıslı Rumlar tarafından Makarios'u destekleyen bir yürüyüş yapılacaktı. Özellikle solcu Rumların ve Yunanistan'dan kaçan cunta aleyhtarı güçlerin düzenlediği bu yürüyüşün organizatörlerine, başpiskopos bir mesaj göndermiş ve yürüyüşün yapılmamasını istemiştir. Makarios mesajında şöyle demektedir:

“Organize ettiğimiz ve beni desteklemek için Londra'da yapılması kararlaştırılan yürüyüşü tasvip etmiyorum. Atina ile Lefkoşa arasındaki köprüleri berhava etmek niyetinde değilim. Aksine son zamanlarda meydana gelen ayrılığı gidermek arzusundayım.”

Makarios Yunanistan'ın notasına henüz cevap vermemiştir. Taktiğinin zaman kazanmak, içine girdiği zor durumdan sıyrılmak olduğu ortadadır. Londra'da düzenlenecek bir destek yürüyüşüne engel olması da Yunanistan'a şirin görünmek içindir. Kendi deyişle değil, Yunanistan tarafından atılmaktadır.

Rum gazetelerinin haberlerine göre, Yunan Başbakanı Papadopoulos, Yunan rotasındaki şartlar üzerinde Makarios ile hiçbir pazarlık yapmaya niyetli değildir. Papadopoulos isteklerinin kayıtsız şartsız kabulünü beklemektedir. Notaya verilecek bir ret cevabı köprüleri atacaktır. Evet cevabı Makarios'un prestijini sıfıra indirecektir.

Rum tarafındaki bu dalgalanmalar beşli görüşmeleri belirsiz bir tarihe ertelemiş gibidir. Korkumuz yine Rum tarafının olayları zaman kazanmak için bir silah gibi kullanmalarıdır. Anavatanımızın böyle bir olaya artık müsaade etmeyeceğine inanmaktayız.

28 Şubat 1972

YORUM

Rum tarafının her zaman ki gibi olayları dünyaya farklı duyurmaya çalıştıkları görülmektedir. Bunu yapmadaki amacı, Avrupa ile arasındaki ilişkiyi kendilerince sağlam temellere dayandırmak olmuştur. Rum liderleri için istenilen kadar yürüyüşte yapsalar, eninde sonunda gerçekler ortaya çıkacaktır. Bu olayların Kıbrıs Türk halkının birlik ve düzenini bozmaması için müsaade edilmemelidir.

DİKKATLİ OLALIM

Kıbrıs Rumları arasındaki siyasi kriz geçtiğimiz haftada devam etti ve önemli gelişmeler oldu. Özellikle Sen Sinod Meclis Üyesi üç piskoposun Makarios'un cumhurbaşkanlığından istifasını istemeleri tansiyonu iyice yükseltti. Makariosu tutan çevrelerin yaptığı büyük miting, üç din adamının isteklerinde ısrar etmeleri, Yunanistan hükümetinin notasında direnmesi ve baş piskoposun henüz bu notaya cevap vermeyişi, Yunanistan'ın Kleridesi Cumhurbaşkanı yapmak istediğine dair söylentiler geçtiğimiz haftanın en önemli olaylarıdır. Kriz devam etmektedir ve kim bilir belki de bugünlerde Rum kesimlerinde önemli değişiklikler olacaktır.

Kıbrıs Türk toplumu bizim hiçbir endişeye kapılmadan olayları serinkanlılıkla izlememiz gerekmektedir. Anavatanımız, büyük kudretli Türkiye'miz Kıbrıs'taki Türk toplumu aleyhine herhangi bir hareketi önleyeceğinin defalarca açıklamış bulunmaktayız.

Bu siyasi kriz beşli görüşmeleri de belirsiz bir tarihe ertelemiş gibidir. Kıbrıs meselesine barışçı yollardan bir hal çaresi bulma umudunun ortadan kalktığını söylemeliyiz. Rum tarafında olacak değişiklikler bu çalışmalarını bir süre geciktirebilir fakat önleyemez. Neticede yine masaya oturulacaktır.

Bu kritik dönemde Rum kesimlerine fazla gidip gelmeye çalışmak, Rumlar arasında çıkması muhtemel çarpışmalardan uzak kalmak en doğru hareket olacaktır. Dikkatli olalım ve her zamankinden fazla birlik ve beraberlik haline olayları sükûnetle izlememiz gerektiğini unutmayalım.

6 Mart 1972

YORUM

Son zamanlarda baktığımızda Rumların kendi aralarında bir kargaşa yaşadıklarını görmekteyiz. Kendi içlerinde çeşitli istifaların olduğunu duymaktayız. Onların bu durumu bizi her zamankinden daha dikkatli olmamız gerektiğini ve birlik ve bütünlüğümüze çok dikkat etmemiz gerektiğinin bir göstergesidir. Rumların içinde buldukları bu durum temennimiz bize olumlu yönde etkisi olmasıdır.

AÇIKLAMANIN AÇIKLAMASI

Geçtiğimiz Cuma günü Halkın Sesi gazetesinde “Zaruri Bir Açıklama” başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazı sahibi “uyuz karakter, ahlak mevhumundan nasibi olmayan kimlikleri ve geçmişlerini çok iyi bildiği insan sürülerine” cevap veriyor. Konu özetle bu insan sürüleri köşe, köşe, sokak, kahve, kulüp demeden dolaşüyor ve şu dedikoduyu etrafa yayılıyormuş.

“Göçmenköy’deki Dr. Fazıl Küçük terekesine ait 25 dönümlük arazi, tereke memuru Dr. Küçük tarafından yönetime (100.000) yüz bin liraya yutturulmuş.”

Gerçekte bu 25 dönümlük arazi yönetime 5.000 liraya satılmış. Bu para sembolik bir paraymış. Bu sembolik parayı kabul ettikleri için ne tereke memuru ve ne de varisler imzasız yazarın deyişle: “Bu muazzam bağışın gazetelerde yayınlanmasını ve ne de yönetimden bir teşekkür çıkmasını istemiştir.” İmzasız yazı sahibine göre yönetime teslim ettikleri arazinin Türk tarafında geçeri 150.000 lira imiş. Bazı hesap uzmanlarının hesabına göre Baf Kapısı’na nispetle kıymeti de 1 milyon lira civarındaymış.

Kısaca yazı sahibi demek istiyor ki, biz 25 dönümlük arazimizi şimdiki değeri 150 bin lira olduğu halde yönetime 5 bin liraya sattık. Bizim gazetemizde bir süre önce yaptığımız Baf Kapısı-Tekke Bahçesi kıyaslamasından esinlenmiş. Kendisi de bizim gibi (hesap uzmanları diye alay etmek istediği biz olsa gerek) hesap yapmış ve 25 dönümlük arsanın 1 milyon lira etmesi gerektiği kanısına varmış.

Şayet “Zaruri Bir Açıklama” başlıklı yazının şu son cümlesi olmasaydı cevap vermek gerektiğini duymayacaktır. Çünkü bu zaruri açıklama yapılan kadar biz ne Göçmenköy’de yönetimin M. Küçük terekesine ait 25 dönümlük bir arazi aldığını biliyorduk ne de bu konu da herhangi birisinden bir yorum duymuştuk.

Şimdi bu yazı vesile oldu da göçmen evleri yapılması için M. Küçük terekesinin, yönetime 25 dönümlük araziye 5 bin liraya satmış olduğunu öğreniverdik. Halkın Sesi konuyu

açıkça bizde kendi imkânlarımızı seferber ederek Göçmenköy'ü nasıl yapıldığını araştırdık. Derlediğimiz bilgileri okuyucularımıza sunuyoruz.

Göçmenköy 25 dönüm değil 80 dönümlük bir arazi üstüne kurulmuş. Demek bu arazinin 55 dönümü M. Küçük terekesinden değil başka kişilerden alınmış. Acaba bu diğer kişiler arazilerini yönetime kaçaya sattılar? Yönetim diğer vatandaşların arazilerinin gerçek değeri ödedi de M. Küçük terekesinden 25 dönümlük arazisi nemi (değeri 150 bin lira olduğu halde) bu pek küçük sembolik 5 bin liraya verdi. İşte araştırmamızın sonuçları:

Göçmenköy iki aynı bölüm üzerine inşa edilmiştir. Birinci bölüm yayınladığımız planda da göreceğimiz gibi mezarlığa giden asfalt yol üzerindedir. Köyün en değerli yeri olan bu kısım 23 dönümdür. Bu 23 dönüm M. Vedat azizden 2800 liraya alınmıştır. Demek ki köyün en değerli bölümünü beher dönümü için yönetim m. Vedat azize 125 lira ödemiştir.

Göçmenköy'ün ikinci bölümünün yapıldığı yer asfalt yoldan epeyi içerde dere yatağı ile sınırlanmış 57 dönümlük bir blok dur. Bu 57 dönümün 17 dönümü hasan durmuş terekesinden, 15 dönümü Kemal Mut'tan ve 25 dönümü M. Küçük terekesinden alınmıştır. Planda da göreceğiniz gibi üç aynı yerden alınan bu 57 dönümlük parça eş değerdir. Bu 57 dönüm M. Vedat azizin 25 dönümlük arazisi gibi asfalt yol üzerinde olmadığı gibi üstelik yönetim bu araziye gidecek bir yol geçidi için Şakir Özel'e 300 lira ödemek zorunda kalmıştır.

Şimdi Göçmenköy'ün 57 dönümlük ikinci bloku arazisinin üç ayrı yerden kaçaya alındığını açıklıyoruz:

M. Küçük terekesi yönetime 25 dönümü 5 bin liraya satmıştır. Böylece beher dönüm için yönetim M. Küçük terekesine 200 lira ödemiştir.

Hasan Durmuş terekesine yönetim 17 dönümü 2370 liraya satmıştır. Böylece beher dönüm için yönetim hasan durmuş terekesine 140 lira ödemiştir.

Kemal Mut yönetime 15 dönüm arazisini 2120 liraya satmıştır. Böylece beher dönüm için yönetim Kemal Mut'a 140 lira ödemiştir. Eş değer de yerler için iki vatandaşımıza dönüm başına 140 lira ödenirken M. Küçük terekesine her dönüm 60 lira fazla ödenmesinin hükümetin ne olduğunu doğrusu anlayamadık.

Yukarıdaki hesaplardan açıklıkla görülebileceği gibi 80 dönümlük Göçmenköy arazisine toprak satanlardan en yüksek bedeli M. Küçük terekesi varisleri almıştır.

Şayet yönetim Göçmenköy'ün yapılması için arazilerini satanlara teşekkür etmeyi düşünürse herhalde M. Küçük terekesi varislerinden önce başta Vedat Aziz olmak üzere Hasan Durmuş terekesi varisleri ile Kemal Mut'a teşekkür etmesi gerekirdi. Yönetim parasını ödemiş tarlaları almış. Niçin teşekkür etsin? Şayet bu tarla sahiplerinden biri çıkıp da

mademki göçmenlere ev yapılacak bende istediğiniz tarlalarımı bağışlıyorum deseydi yönetim bu hayır sever vatandaşa elbette teşekkür ederdi. Böyle bir durum olmadığı halde değeri karşılığı satılan malın muazzam bağış olduğunu iddia etmek bu açıklamayı rencide edilen izzeti nefis karşılığında yapmak zorunda kaldığımızdan üzüntü içindeyiz. Demek bu konulu basında herhangi bir yazı çıkmazken Halkın Sesi ön sayfasında zaruri bir açıklama başlığı ile iki sütun yazı döşenmenin manası nedir? Yoksa, bu yazı evkafın Halkın Sesi Ltd. e çok ucuza arsa kiralamasıyla ilgili tenkidimize dolaylı yoldan bir cevap mı?

İşin daha Türkçesi ben yönetime Göçmenköy'deki çok değerli arazimi çok ucuza verdim. Evkaf da tekke bahçesini bana ucuza kiralsın demek mi istiyor?

Bunu dolambaçlı yollardan değil açıkça söylesin ki herkes anlasın.

17 Mart 1972

YORUM

Günümüzde de baktığımızda yönetime karşı yaptığımız bir işte sonradan çeşitli ifadeler kullanırlar. Şu da bir gerçektir ki yönetin bir malı sattığında baktığımızda çok çeşitli oyunların yapıldığını görmekteyiz. Bunu şöyle de düşünebiliriz; ortalığı karıştırarak bu fırsattan istifade bazı menfaatler kazanmaktır. Böyle durumlar her zamanki gibi Kıbrıs Türk halkının birliğini bozmuştur. Bu tür oyunlara karşı Kıbrıs Türk halkının fırsat vermemesi gerekiyordur.

ÇEŞİTLİ KONULAR

Anavatanımızın Kızıldere köyünden üç İngiliz teknisyenin anarşistler tarafından öldürülmesi karşısında üzüntü ve tepki duymamak imkânsızdır. Bu iğrenç cinayeti işleyenler Türk misafir perverliğini de zedelemişlerdir. Sayın Başbakan Nihat tasvip edilmez olay üzerine yaptığı konuşmada demiştir ki: “Öldürülen İngiliz uzmanlar Türkiye'nin savunması için faydalı bir radar üssün de teknisyen olarak çalışmak da idiler. Yurdumuzda anarşi ve tedhiş olaylarını sürdürmek isteyen bu insanların Türk vatanını ile ilgilerini ne derece ters olduğunu bunun kadar güzel canlandırarak bir örnek güç bulunur.”

İnsan böyle acı bir son karşısında anavatanımızda beş altı yıldan beri devam eden olayların bir muhasebesini yapıp düşünmelidir. Bu olaylar da sağ ve soldan yüz kadar genç ölmüştür. Hayatlarının en güzel çağında öldürülen bu inanlara karşı merhamet duymamak ve

onları bu yola sürükleyenleri lanetlemek mümkün mü? Türkiye'den gelen gazetelerde öldürülen anarşistlerin cesetlerini gösteren resimlerini acıyarak ve kızgınlıkla baktık. Bu kızgınlık bu politikasıyla hiçbir ilişkileri bulunmayan anavatanımızın misafiri üç zamanın kallesçe öldürülmesinden doğuyordu. Anarşistlerden birinin delik deşik olmuş ölüsünün resmi altında şu satırları yazmışlar: “Gençti, istikbal vaat ediyordu. Kendini şerre kaptıracağına hayır yolunu tutsaydı memlekete faydalı olabilirdi.”

Ne yazık ki tutulan yanlış yol yüzünden memlekette fayda yerine büyük zararlara sebep oldular ve suçlarının karşılığını hayatlarıyla ödediler. Bu acı son birçoklarına ders olmalıdır.

Halkın Sesi gazetesinin ciddi-şaka sütununun imzasız yazarı, geçtiğimiz hafta içinde bir takım cevherler yumurtlamakta devam etti. CTP'nin Limasol ilçe kongresinin açılışı dolayısıyla verdiğimiz habere temas ederek diyor ki:

“İlçe başkanı seçilmiş. İlçe İdare Kurulu ve Haysiyet Divanı Üyeleri de seçilmiş. Partinin gazetesi de bunları da sır olarak bilmiş ki, isimlerini açıklamamış.”

Burada partinin gazetesi ile Savaş'ı kastediyor anlaşılır. Halkın Sesi konuyu açmışken burada bir açıklama yapalım. Savaş gazetesi başlığı altında da görülebileceği gibi haftalık bağımsız siyasi bir gazetedir. Dört yıllık yayını boyunca hiçbir kurul ve teşekkülün organı olmadığı gibi bundan böyle kimsenin organı olmayacaktır. Şayet memlekette CTP'den başka siyasi bir örgüt bulursa idi, Savaş bu örgütteki çalışmalar hakkında da CTP'deki çalışmalarını duyurduğu gibi haberler verecekti.

Tek taraflı haberler verip okuyucuların şaşırtmak Halkın Sesi'nin uyguladığı bir taktiktir. Memlekette bir siyasi partinin kuruluşunu gazetesinde bir tek satırda haber vermeyen Halkın Sesi'nin parti gazetesi anlayışı da ancak bu kadar olur.

CTP ilçe kuruluşlarını tamamladıktan sonra elbette bir yayın organına da kavuşacaktır. Parti çıkaracağı gazetenin altına da Halkın Sesi ve halkın dilidir diye de boşluğa kurşun sıkan bir cümle değil, CTP'nin yayın organıdır diye gerçeği koyacaktır.

Halkın Sesi'nde “Müsamahanın Mükâfâtı” başlıklı yazıda altı üstüne tutmaz cümlelerle 1945 ten günümüze kadar geçen zamanın hikayesi anlatıldı. Gazetenin bu hikayeye anlatmaya meraklı yazarı Türkiye'deki olaylara katılan birkaç Kıbrıslı gencin tutumuna üzüldüğünü belirtip diyor ki:

“Biz eldeki parmaktan daha az sayıdaki bu çocukları uyarmaya çalıştığımız günlerde, ceplerini ruble ile dolduran bir iki elebaşı, bir iki şehir eşkıyası çılgına dönmüş, sınır buhranları geçirmeye başlamış, kuduz köpekler gibi üzerimize saldırmışlardı.

Halkın Sesi bu ceplerini ruble ile dolduranların isimlerini açıklasa idi çok iyi yapardı. Şimdi ruble lafı edildi de hatırıma geldi. Geçen yıl Kıbrıs fuarı açıldığında Rus pavyonundaki makinelerin gazete reklamları yapılıyordu. İlan memurumuz Savaş'a da reklam almak için müracaat etti. Ne yazık ki Türk gazetelerine ayırdıkları miktardaki reklamları Halkın Sesi'ne vermişler. Böylece bütün rubleler Halkın Sesi'nin kasasına gitti.

Düşünüyorum da o reklamlar hep bizi de yayınlansa Halkın Sesi'nde gürültüler koparırdı. Rubleleri alınca sesi hep çıkmadı. Bu işler böyledir.

Yine Halkın Sesi'nde "Barış ve Savaş" başlıklı bir fıkraçık. Çocuk isimlerinden bahsetmiyorum altında diyor. Barış kızının, savaş oğlumun ismidir. Kızım iki aylık, oğlum sekiz yaşında. Kızıma gerçek barışıp gelmesi özlemi ile ismi koydum.

Kıbrıs'da özlediğim barış elbette Halkın Sesi'nin deyişiyle "enosis ilmiyine yağ sürmek" manasına gelen bir barış olmayacaktır. Ve böyle bir barışı isteyende yoktur. Fakat gerçek barışın yollarının biran önce aranıp bulunması Kıbrıs meselesine erken bir zamanda çözüm yolu bulunması da gerekmektedir.

7 Nisan 1972

YORUM

Vatanımızda bir yabancı bile olsa bilinmeyen bir sebepten dolayı öldürülmesi hoş olmayan bir davranıştır. Böyle bir durumda ülkemizin adı lekelenir. Bu durumdan istifade etmek isteyenler çok olacaktır. Bunu fırsat bilip çeşitli olaylar çıkarmak isteyenler olacaktır. Bilinçli gençler olarak bu tür olayların yaşanmasına seyirci kalmamalıyız. Burada baştakilere de büyük işler düşüyor. Bu fırsattan yararlanmak isteyen dış güçlere gereken cevabı vermeleri gerekir. Bunun yanında sözde bağımsız veya ülkesini seven bir basınmış gibi görünüp de bu tür olayları farklı yönlerde kullanan basınlarda mutlaka olacaktır. Netice itibariyle halkımız bunların karşısında olmalıdır.

SONSÖZ

Özker Yaşın'nın Savaş gazetesinde yazmış olduğu köşe yazılarında Kıbrıs Türk halkına son derece önemli mesajları bütün açıklığıyla görmekteyiz. Rumların yapmış oldukları onca zulümlere karşı ayakta dim dim durmayı Kıbrıs Türk halkında etkisini bırakmayı başarmış bir yazarımızdır.

Yazılarıyla birçok kesimini etkilemekle beraber günümüz gençlerine de büyük katkılarda bulunacağına inanıyorum. Son derece realist eserler yazdığını görmekteyim. Bu gerçekliğine leke sürmek isteyenler her zamanki gibi mutlaka olmuştur. Yazmış olduğu yazıları ile liderlerin özellikle gençlere yönelik kararlarında çok titiz davranmaları gerektiğini özellikle vurgulamıştır. Yazmış olduğu yazılarında söylediği sözün her zaman arkasında olmuştur. Daha açık bir ifadeyle, bugün ak dediğine yarın kara dememiştir. Savaş gazetesinde yazmış olduğu köşe yazılarıyla özellikle dürüstlük ve gerçekliği ilke haline getirmeye çalışmıştır. Özellikle basın organlarının belli bir zümrenin tekeline girmemesi gerektiğini vurgular.

Yazılarında Kıbrıs Türk halkının birlik ve beraberlik içinde yaşamalarını ve çalışmalarını bu yönde yaptığı görülmektedir. Yazılarında özellikle Türkiye'nin Kıbrıs meselesinde yanlarında olduğundan son derece mutlu olduğunu belirtmektedir. Yeni nesillere çok önemli mesajlar verdiğini belirtir. Kıbrıs halkına, Kıbrıs meselesini bahane edip yabancıların içlerine girmesine müsaade etmemeleri gerektiğini ve Türkiye'nin yanında yer almalarını istemiştir. Yazılarıyla yabancıların sömürgesi altında ezilmemeleri gerektiğini tek yürek olmaları gerektiğini vurgular.

Son derece muhteşem yazılarıyla sorunları bütün gerçekliğiyle dile getirmiştir. Geçmişten izlenimler alınarak ona göre hareket etmemiz gerektiğini, özellikle Rumların yapmış oldukları zulümleri görmezlikten gelenlere en büyük cevapları yazılarında çok açık ifadelerle vermiştir.

KAYNAKÇA

YAŞIN, Özker, Savaş Gazetesindeki Köşe Yazıları, Lefkoşa, 1969, 1970, 1971, 1972.